

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 5.4.2004
KOM(2004) 247 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

Oversigt over Kommissionens handlingsplan for 2001 pr. 31. december 2003

INDHOLDSFORTEGNELSE

INDLEDNING	1
Oversigt over Kommissionens handlingsplan for 2001 pr. 31. december 2003 på baggrund af Revisionsrettens anbefalinger i sin årsberetning for 2001	3
Egne indtægter	4
Den fælles landbrugspolitik	10
Strukturforanstaltninger	15
Interne politikker	23
Eksterne foranstaltninger	30
Udvidelsen	36
Administrationsudgifter	37
Finansielle instrumenter	39
Foranstaltninger, der følger af revisionserklæringen for 2001	42
Den Europæiske Udviklingsfond (EUF)	49
Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF)	53

INDLEDNING

Under den seneste dechargeprocedure anmodede både Rådet og Europa-Parlamentet Kommissionen om at efterkomme Revisionsrettens anbefalinger og viste interesse i at følge de tilsagn op, som Kommissionen havde afgivet.

I denne forbindelse udarbejdede Kommissionen en handlingsplan for 2001, der indholdt alle svarene på de anbefalinger, Revisionsretten fremsatte i sin årsberetning for 2001.

Over et år efter præsentationen heraf finder Kommissionen det nyttigt at foretage en første vurdering af gennemførelsen af denne handlingsplan for 2001 og dens resultater.

Handlingsplanen for 2001 indeholdt 94 anbefalinger baseret på Revisionsrettens årsberetning, hvoraf nogle kan omfatte en række aspekter eller konkrete foranstaltninger, der skal gennemføres.

54 af de 94 anbefalinger er afsluttet (57 %), dvs., at Kommissionen ikke vil foretage sig yderligere, mens 40 stadig behandles.

Blandt de 54 afsluttede anbefalinger træder en række sager frem. I omtrent 44 % af tilfældene (24) fandt Kommissionen, at det enten ikke var nødvendigt at træffe nye foranstaltninger, eller at den fuldt ud havde overholdt de gældende regler. For de resterende 55 % (30 anbefalinger) mener Kommissionen at have truffet foranstaltninger som svar på Revisionsrettens kritik og forslag.

Gennemførelsen af disse foranstaltninger omfatter de fleste sektorer under de finansielle overslag og kan med undtagelse af de foranstaltninger, der vedrører specifikke sager, opdeles i to kategorier:

i) Ændring eller vedtagelse af regler: Det gælder især forskningspolitikken med vedtagelsen af det 6. rammeprogram, som omfatter bestemmelser, der direkte besvarer anbefalinger om sanktioner for kontrahenter, definition af standardkontrakter og inddrivelsesproceduren. Det skal dog bemærkes, at Rådet ikke godkendte alle Kommissionens forslag (især ikke vedrørende støtteberettigede omkostninger), hvorved Rådet forhindrede Kommissionen i at afslutte alle de initiativer, den havde truffet for at imødekomme Revisionsrettens kritik.

For den fælles landsbrugspolitik vedkommende var der tale om et tilsvarende stort antal anbefalinger som led i den reform af den fælles landbrugspolitik, der blev vedtaget i juni 2003. Ud over disse store forslag til regulering gennemgik Kommissionen en række andre reguleringsbestemmelser, f.eks. vedrørende administrativt samarbejde om momsindtægter.*ii) Tilpasning og forbedring af de interne systemer til forvaltning, kontrol og tilsyn samt iværksættelse af revisioner:* I flere tilfælde gennemgik Kommissionen sine procedurer eller udviklede nye redskaber for at imødekomme kritik. Den traf således f.eks. specifikke foranstaltninger for at harmonisere opstillingen af generaldirektørernes årsberetninger og for at forbedre en række computersystemer (CATS-databasen på landbrugområdet, og TEN-T-databasen for de interne politikker). Endvidere vedtog man omorganisering, f.eks. i forbindelse med gennemførelsen af SAPARD-programmet og finansieringen af AVS-Sekretariatet.

Ved afslutningen af den første vurdering af gennemførelsen af handlingsplanen for 2001 er behandlingen af 40 anbefalinger endnu ikke afsluttet. At disse anbefalinger endnu ikke er færdigbehandlet, betyder ikke, at Kommissionen ikke allerede er begyndt at reagere. Faktisk

kræver nogle af Revionsrettens anbefalinger, at Kommissionen griber ind over en flerårig periode. Det gælder f.eks. i forbindelse med moderniseringen af Kommissionens regnskabssystem og afslutningen af strukturfondsprogrammerne. Derfor vil den rapport, Kommissionen snarest vil fremlægge, indeholde en statusoversigt for hver af de 40 anbefalinger, der stadig behandles, hvori den vil fremhæve, hvad der allerede er gjort, og påpege, hvilke supplerende foranstaltninger der skal gennemføres.

**Oversigt over Kommissionens handlingsplan for 2001 pr. 31. december
2003 på baggrund af Revisionsrettens anbefalinger i sin årsberetning for
2001**

Egne indtægter

1. Indledningen til regnskabet (bind II, del 1, og bind IV) omfatter en meget vigtig tabel, nemlig "Resultatet af gennemførelsen af regnskabsårets budget". Mange relevante oplysninger er ikke medtaget i tabellen, mens andre oplysninger, såsom regnskabsårets resultat, også er anført andre steder, hvor det er overflødigt.

Indtægtssiden af regnskabet (budgetgennemførelsen, bind II, del 1) bør også gøres mere overskuelig, hvad angår strukturen og indholdet. Det er navnlig vigtigt, at der anvendes de rigtige budgetposter, at betegnelserne kodificeres, at finansforordningens terminologi anvendes, at overslagene over indtægterne og indtægternes gennemførelse opstilles parallelt, og mere generelt at de forskellige dele af forvaltningsregnskabet er harmoniseret indbyrdes og med det almindelige budget.

(1.17./1.18)

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

I bind I i forvaltningsregnskabet for 2002 har Kommissionen væsentligt forbedret opstillingen af gennemførelsen af indtægter og udgifter og forbindelsen til tabellen over resultatet. Tabellen over indtægter omfatter nu oplysninger vedrørende gennemførelsen i år n-1 (i en særskilt tabel) og den procentvise gennemførelse i forhold til budgettet.

Kommissionen vil fortsat bestræbe sig på at skabe større gennemsigtighed i overensstemmelse med Revisionsrettens ønsker.

2. Revisionsretten mener, at de faktiske data om moms- og BNI-beregningsgrundlagene, der blev lagt til grund ved beregningen af saldiene og justeringerne af saldiene, bør fremgå af forvaltningsregnskabet, ligesom de tilsvarende overslag fremgår af det almindelige budget. Beregningen af medlemsstaternes udgifter i forbindelse med saldiene bør imidlertid også fremgå af forvaltningsregnskabet.

Revisionsretten mener, at der bør udarbejdes en særlig tabel over UK-korrekturen (kapitel 15 og 35) med vigtige oplysninger, nemlig de data, der er lagt til grund ved fastsættelsen af det endelige beløb for UK-korrekturen og finansieringen heraf, og oplysninger om, hvordan disse beregninger er foretaget (punkt 1.19/1.20).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Fra og med regnskabsaflæggelsen for 2002 vil en blive anført en detaljeret beregning af moms og BNI for hver medlemsstat og for hver regnskabsår, hvor der er foretaget korrektioner.

Tabeller med de grundlæggende data for beregning af UK-korrektionerne i det pågældende år indgår i forvaltningsregnskabet for 2002.

3. Kommissionen udarbejder hvert år et arbejdsdokument med en ret detaljeret redegørelse for beregningen og finansieringen af den endelige korrektion for året n-4. Denne redegørelse indgår ikke i budgetproceduren med henblik på fastsættelsen af UK-korrektionen og finansieringen heraf, men sendes kun til Rådet til orientering, efter at tillægs- og ændringsbudgettet er blevet vedtaget. I 2001 blev redegørelsen forelagt for Rådet den 5. september efter vedtagelsen af TÆB 3/2001. I betragtning af, at redegørelsen er et så vigtigt dokument, mener Revisionsretten, at det ville være hensigtsmæssigt, at Kommissionen sendte det rettidigt til budgetmyndighedens to parter.

Når revisionens begrænsede omfang tages i betragtning, har Revisionsretten fået rimelig sikkerhed for, at moms- og BNI-indtægterne er ansat og opkrævet korrekt. Kommissionen bør imidlertid fremsætte forslag til en forenkling af den endelige beregning af finansieringen af UK-korrektionen (*punkt 1.38/1.39/1.40*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Den oprindelige idé med arbejdsdokumentet var at give en detaljeret redegørelse for den endelige beregning med korrektioner for ét år som eksempel. Tidligere har det i øvrigt ikke altid været muligt at forelægge dette dokument inden vedtagelsen af det pågældende ændringsbudget.

For at udnytte GD for Budgets ressourcer mest effektivt har man besluttet ikke at udarbejde dokumentet, når beregningsmetoden ikke ændres. Det næste arbejdsdokument vil derfor omhandle de endelige beregninger af korrektionen for 2001, som er den første, der beregnes efter den nye beslutning om egne indtægter (2000/597/EF, Euratom) og bilaget om beregningsmetoden. Det næste arbejdsdokument vil derfor blive fremlagt i 2005, når resultatet af den endelige beregning af korrektionen for 2001 vil blive opført på budgettet.

Alle grundlæggende oplysninger til den endelige beregning af rabatten kan findes i begrundelsen til det relevante foreløbige forslag til ændringsbudget. Kommissionen undersøger muligheden for at lade mere detaljerede oplysninger indgå.

Den nye afgørelse om egne indtægter og det medfølgende arbejdsdokument om beregning af UK-korrektionen ("beregningsmetoden") giver mulighed for i nogen grad at forenkle opførelsen på budgettet af det endelige beløb for UK-korrektionen. Dette vil igen kunne forenkle den endelige beregning af finansieringen af korrektionen. Kommissionen vil udnytte denne mulighed i forbindelse med beregningen for 2001, som skal opføres på budgettet for 2005.

4. Det er fastsat i finansforordningen, at kontoplanen opdeles i afsnit, kapitler og konti i forbindelse med budgetproceduren. Ved opdelingen skal der tages hensyn til, at de forskellige former for indtægter er meget heterogene og sommetider usammenhængende. Revisionsretten mener, at man bør undgå den ekstremt høje koncentration i afsnit 1 (98,3 % i 2001) ved at adskille traditionelle egne indtægter fra moms- og BNI-indtægter og korrektionen til fordel for Det Forenede Kongerige. Overskuddet fra det foregående regnskabsår (kapitel 30) bør opføres i et særskilt afsnit, for der er ingen sammenhæng mellem det og saldiene, korrektionerne og

tilbageførslerne af moms- og BNI-indtægterne og UK-korrektionen, der står opført under samme afsnit (*Kapitel 31, 32, 33 og 35, punkt 1.21*).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Der blev foretaget en detaljeret revision af kontoplanen for indtægter i 2003. Der er foreslået en lang række ændringer af afsnit 4, 5 og 6 på indtægtssiden. Disse ændringer vil i princippet blive indarbejdet i FBF for 2005.

5. I en række af de undersøgte toldoplag var der ikke foretaget det antal fysiske kontroller, som var fastlagt i de nationale retningslinjer. Revisionsretten mener, at medlemsstaterne bør forbedre de nationale instrukser om kontrollen af toldoplag og sørge for klare regler for kontrollernes art, omfang og hyppighed. Det bør også fremgå af instrukserne, på hvilket niveau i toldforvaltningerne der træffes afgørelse om kontrolmetoder. Endelig bør medlemsstaterne sikre sig, at der regelmæssigt foretages kontrol (*punkt 1.32/1.36*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Inden for rammerne af Told 2002-programmet blev der udarbejdet et dokument med titlen "oversigt over kontrolområder". Dokumentet giver toldmyndighederne en udtømmende liste over kontrolområder og underområder samt fælles definitioner af kontrolmetoder.

Revisionsrettens bemærkninger om toldoplag er fulgt op med medlemsstaterne for at finde frem til eventuelle uoverensstemmelser med EU-bestemmelserne og sørge for, at de fjernes.

*Kommissionen erkender, at der er variationer med hensyn til kontrol. Inden for rammerne af Told 2007-programmet er projektgrupper bestående af toldeksperter og repræsentanter for Kommissionen i gang med at indføre en fælles model for risikoforvaltning, standardformater for udveksling af oplysninger om kontrol og udvælgelse af risikokategorier (*punkt 1.30/1.35/1.36*).*

6. I 2001 blev der som i tidligere år konstateret problemer med føringen af B-regnskabet i flere medlemsstater. For Tysklands vedkommende er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at bekræfte, at B-regnskabet er rigtigt, eftersom Tyskland anvender en database, der ikke kan vise beløbene for hver enkelt postering. Forvaltningen af B-regnskabet i Italien er endnu ikke ensartet, og der kan forekomme regnefejl på lokalt og regionalt plan, som ikke afsløres ved kontrol. Der blev også fundet fejl i posteringerne på B-regnskabet i Belgien og Frankrig, og Kommissionen har i sine kontrolrapporter konstateret, at der også var fejl i B-regnskabet i Irland, Sverige og Finland. Selv om der er tale om mindre beløb, afspejler disse fejl svagheder i bogføringen af egne indtægter under Fællesskabets transitordning (*punkt 1.27*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Kommissionen søger at ændre forordning nr. 1150/2000 for at forbedre systemets struktur, og den har fortsat lagt stor vægt på spørgsmålet under sine kontrolbesøg i medlemsstaterne. Man bestræber sig på at sikre, at medlemsstaterne afhjælper eventuelle systematiske strukturforskelle. Når det har været påkrævet, er der stillet krav om tilbagebetaling.

7. Revisionsretten mener, at der kan træffes nedenstående foranstaltninger for at gøre det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen mere effektivt:
- a) SCAC- og SCAF-udvalget kunne under Kommissionens vejledning fastlægge de bedste metoder til udvikling af en strategi til bekæmpelse af svig.
 - b) Udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne kunne forbedres gennem en yderligere styrkelse af VIES med hensyn til bekæmpelse af svig gennem bi- eller multilaterale aftaler og ved anvendelse af korrigerende foranstaltninger i de tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke giver oplysningerne rettidigt.
 - c) Der kunne oprettes særlige kontrolenheder, som skulle tage sig af specifikke former for momssvig. Det ville give medlemsstaterne bedre muligheder for at bekæmpe svig på den betingelse, at disse enheder integreres i eller arbejder tæt sammen med de centrale forbindelseskontorer og får bistand af OLAF.
 - d) Det bør afklares og udtrykkes mere præcist, hvad den udveksling af oplysninger, som nævnes i artikel 11 og 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 218/92, dækker. Udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne kunne gøres mere effektiv, hvis man harmoniserede medlemsstaternes centrale forbindelseskontorers beføjelser og ressourcer (punkt 1.54).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

a) Kommissionen har sammen med medlemsstaterne foretaget en tilbundsgående undersøgelse af momssvig i forbindelse med handel inden for EU og har peget på en række forholdsregler, der er truffet på nationalt plan, og som har givet de bedste resultater i bekæmpelsen af "missing trader fraud". Denne bedste praksis er baseret på mere omfattende og hurtigere brug af gensidig bistand og en tilpasning af de nationale systemer for at bekæmpe "missing trader fraud".

b) Den 7. oktober 2003 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1798/2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift. Denne forordning styrker den internationale udveksling af data uden om VIES-systemet for at styrke bekæmpelsen af momssvig.

Desuden afgav Kommissionen i sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om status og ajourføring af prioriteterne i momsstrategien (KOM/2003/614) tilsagn om at udskifte det nuværende VIES-system med et mere effektivt og fleksibelt system. Kommissionen vil iværksætte en feasibility-undersøgelse med henblik på at indføre et nyt VIES-system inden udløbet af Fiscalis-programmet 2003-2007.

c) Kommissionen kan tilslutte sig denne anbefaling. Behovet for særlige kontrolenheder til at behandle specifikke tilfælde af momssvig er blevet omtalt i en

række arbejdsdokumenter og rapporter fra Kommissionen. I mellemtiden har de fleste medlemsstater oprettet enheder til bekæmpelse af svig med speciale i momssvig.

d) Artikel 11 og 12 i Rådets forordning 218/92/EØF er ophævet ved artikel 35 i Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift. På den ene side beskrives de oplysninger, medlemsstaterne er forpligtet til at give Kommissionen med henblik på en vurdering af det administrative samarbejde, nu mere udførligt, og de detaljerede oplysninger, der skal fremsende, fastsættes ved komitologiproceduren. På den anden side udgør den nye forordning et klart retsgrundlag for medlemsstaternes mulighed for frivilligt at sende Kommissionen oplysninger om specifikke sager.

Endvidere udgør forordning (EF) nr. 1798/2003 nu retsgrundlag for at decentralisere det administrative samarbejde med henblik på at lette byrden for de centrale forbindelseskontorer.

I tættere samarbejde med medlemsstaterne vil Kommissionen i SCAC og som led i Fiscalis-programmet lægge stor vægt på bekæmpelse af momssvig. Den vil snarest forelægge Rådet og Europa-Parlamentet en ny rapport om administrative samarbejdsordninger i bekæmpelsen af momssvig.

Hvad angår OLAF's operationelle beføjelser på momsområdet, har Kommissionen i sin handlingsplan for 2001-2003 for beskyttelse af de finansielle interesser og bekæmpelse af svig og i sit arbejdsprogram for 2001 medtaget et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en ordning for samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen med henblik på beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser mod ulovlige aktiviteter, bl.a. vedrørende moms og hvidvaskning af penge.

Kommissionen er ved at forberede et separat forslag i henhold til EF-traktatens artikel 280, hvori der fastsættes specifikke bestemmelser, som tildeler Kommissionen en rolle i forbindelse med koordinering af det administrative samarbejde (punkt 1.53).

8. De månedlige beløb, som Frankrig fra januar til april 2001 overdrog i landbrugsafgifter, var i gennemsnit på 4,7 mio. EUR, men i maj 2001 øgedes de kraftigt til 10,3 mio. EUR og blev herefter liggende på dette høje niveau. For hele 2001 svarede det i modsætning til den generelle tendens for importtolden til en stigning på 74 % i forhold til 2000 (punkt 1.7).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Dette forhold blev undersøgt under en inspektion af traditionelle egne indtægter i 2003, og det blev fastslået, at der ikke var tale om økonomiske konsekvenser. Det skyldtes, at det samlede beløb for egne ressourcer var overdraget, selv om den del, der svarede til landbrugsafgifter, i perioden frem til maj 2001 var sat for lavt.

9. I årsberetningen for regnskabsåret 1999 anbefalede Revisionsretten, at en metode, som var blevet anvendt i Frankrig og Italien, og som gik ud på at sammenligne fiskale og statistiske kilder, også blev anvendt i de øvrige medlemsstater som et led i

bekæmpelsen af svig. Kommissionen forpligtede sig i sit svar til at drøfte denne metode med medlemsstaterne.

Rådet har i sin anbefaling om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1999 med interesse taget Revisionsrettens anbefaling til efterretning og foreslået, at denne sag tages op af Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter. Kommissionen har truffet passende foranstaltninger og opfyldt sin forpligtelse, men medlemsstaterne har ikke kunnet nå til enighed. Revisionsretten anbefaler på ny, at Kommissionen fortsætter bestræbelserne på dette meget vigtige område (*punkt 1.42/1.43/1.44*).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Dette spørgsmål blev drøftet på begge møderne i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter (ACOR) i 2001. Konklusionen, som både Italien og Frankrig var enige i, var, at statistiske oplysninger om teoretiske momsindtægter, der skal kunne anvendes med henblik på skattekontrol, kræver så stor en opsplitting, at andre risikoindikatorer vil være mere tilgængelige, pålidelige og lettere at anvende. Desuden fastslog medlemsstaterne, at ACOR ikke er det mest hensigtsmæssige forum for yderligere udvikling. Imidlertid vil oplysningerne fortsat være tilgængelige, hvis medlemsstaterne mener, at de kan være et nyttigt input i deres systemer for risikoanalyse. Endvidere tager Kommissionen systematisk spørgsmålet op i forbindelse med kontrolbesøg vedrørende egne momsindtægter for at sikre, at de nationale myndigheder er opmærksomme på virkningerne af uoverensstemmelser mellem den teoretiske og den faktiske moms.

10. I forbindelse med vurderingen af de tilgrundliggende transaktioners lovlighed og regelmæssighed gennemgik Revisionsretten en stikprøve på 156 transaktioner. Den sammenholdt sine resultater IFKS-inspektionerne.

Revisionsretten mener, at rapporteringen af resultaterne af IFKS-inspektionerne bør forbedres, navnlig således, at der skelnes mellem resultaterne af kontroller baseret på risikovurderinger og resultater af kontroller baseret på tilfældig udvælgelse (punkt 2.44).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Der blev i 2003 nedsat tre IFKS-ekspertgrupper for blandt andet at drøfte de spørgsmål, Revisionsretten rejser. Den 16. december 2003 vedtog EUGFL-komiteén en række ændringer af forordning nr. 2419/2001, som vil gøre årsstatistikkerne mere pålidelige og gennemsigtige fra og med 2004.

Ud over disse lovgivningsmæssige ændringer blev der gjort en række bestræbelser for at sikre klarere og mere ensartede statistiske rapporter og rettidig indsamling af statistikker for 2001 og 2002.

Eventuel manglende efterkommelse heraf vil som vanlig blive vurderet i forbindelse med regnskabsafslutningen, eftersom manglende forelæggelse af fyldestgørende og korrekte statistikker betragtes som et tegn på administrativ svaghed, som kunne indbære økonomiske risici for fonden.

Hvad angår støtteordningerne for markafgrøder, skal medlemsstaterne indsende en rapport, som bl.a. skal beskrive resultaterne af den kontrol, der er foretaget. Kommissionen anmoder derfor medlemsstaterne om med virkning fra 2000 at anføre resultaterne af de sager, der er udvalgt på grundlag af risikoen eller efter stikprøvemethoden, hver for sig ved hjælp af det spørgeskema, som Kommissionen har udarbejdet. Hvad angår dyrepræmieordningerne er medlemsstaterne ikke forpligtet til at meddele deres kontrolresultater på den måde, som Revisionsretten foreslår. Fordelingen mellem stikprøvekontrol og risikobaseret kontrol er nemlig regelmæssigt blevet undersøgt i forbindelse med den revision af landbrugsudgifterne, der er foretaget af Kommissionens tjenestegrene. Formålet er at sikre, at udvælgelsen af bedrifter til kontrol på stedet er repræsentativ som omhandlet i forordning (EØF) nr. 3887/92. Desuden er lovgivningen vedrørende IFKS blevet styrket på dette område ved artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2419/2001, som har været anvendt siden 1. januar 2002, og hvori det hedder, at "medlemsstaterne udvælger mellem 20 % og 25 % af minimumsantallet af landbrugere, hos hvem der skal foretages kontrol, ved tilfældig udvælgelse". Dette lovgivningskrav vil gøre det muligt at sikre, at konklusionerne af revisionen hviler på et korrekt grundlag, som forudsat i Revisionsrettens bemærkninger (punkt 2.44).

11. Kommissionen har en database, CATS (Clearance Audit Trail System), hvori er registreret samtlige oplysninger om betalinger, der er afholdt over EUGFL,

Garantisektionen, i de 15 medlemsstater i det foregående regnskabsår. Revisionsretten har konstateret, at de fleste af oplysningerne er behæftet med adskillige mangler. Kommissionen bør iværksætte en række foranstaltninger for at gøre CATS-databasen mere pålidelig og mere nyttig (punkt 2.47).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Der er siden regnskabsåret 2002 indbygget en øget kvalitetskontrol (f.eks. af brugen af kodelister) i det program, medlemsstaterne anvender til elektronisk at sende oplysninger til Kommissionen. Revisorerne af EUGFL, Garantisektionen, har desuden adgang til specifikke kontrolprogrammer, der muliggør grundig kontrol med computerdata i forbindelse med revisionerne.

12. Certificeringsorganer: Visse af dem er udpeget for sent. En række udbetalende organer opfylder ikke godkendelseskriterierne. Kommissionen skal træffe foranstaltninger til at forbedre situationen (punkt 2.53-2.55).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Kommissionen har ved flere lejligheder anbefalet, at der udpeges certificeringsorganer tidligere på året, og den vil fortsat bestræbe sig til sit yderste for at sikre, at det sker. På certificeringseksperternes møde den 18. december 2003 blev alle delegationer anmodet om at bekræfte, at denne anbefaling var efterkommet for 2003, hvilket de faktisk gjorde. Det er værd at huske, at i alle tilfælde, hvor certificeringsorganets arbejde af den ene eller anden årsag betragtes som utilstrækkeligt, vil man overveje passende foranstaltninger, herunder udskillelse af de udbetalende organers konti fra regnskabsafslutningen. Den overvåger desuden nøje proceduren for godkendelse af de nye udbetalende organer.

13. Retten skal gentage, at Kommissionen bør træffe foranstaltninger, der sikrer, at systemsvagheder, der indebærer en finansiell risiko for EUGFL, medfører korrektioner (punkt 2.71).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

De foregående finansielle korrektioner vedrørende tillægsafgiften drejede sig om to elementer, nemlig beløbet for de afgifter, der ikke var blevet opkrævet, og de beregnede renter for for sen indbetaling af afgiften. I medfør af en række nylige domme fra De Europæiske Fællesskabers Domstol kan det ikke kræves, at medlemsstaterne indbetaler afgifter, som endnu ikke er indgået (navnlig når afgifterne er anfægtet ved de nationale domstole), og hvis visse beløb ikke betales eller betales for sent, er det ikke i sig selv en overtrædelse af medlemsstaternes forpligtelser.

Kommissionen skal henlede opmærksomheden på, at den manglende opkrævning af store afgiftsbeløb hovedsagelig skyldes retssager, som producenter, der nægter at betale afgiften, har anlagt ved de nationale domstole.

Desuden skal det påpeges, at Kommissionen har vedtaget en ny forordning om gennemførelse af kvoteordningen (forordning nr. 1392/2001), som i væsentlig grad skærper de sanktioner, der anvendes i tilfælde af uregelmæssigheder eller svig, hvilket imødekommer Revisionsrettens anbefaling.

14. I sin opfølgning af bemærkningerne i årsberetningen for 1997 konstaterer Revisionsretten, at støtten til hård hvede langt overstiger det beløb, der er nødvendigt for at nå målet om at opretholde producenternes indkomst. En reform af den fælles markedsordning har gjort det muligt at spare store beløb. Revisionsretten finder, at dens tidligere anbefalinger stadig er relevante (punkt 2.87.-2.89).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Med den reform af den fælles landbrugspolitik, Rådet vedtog i juni 2003, vil den specifikke støtte til hård hvede blive indregnet i enkeltbetalingsordningen fra og med 2005 (Rådets forordning nr. 1782/2003). I overensstemmelse med Revisionsrettens analyse af sektoren for hård hvede og på baggrund af en evaluering foretaget af uafhængige eksperter besluttede Rådet at begrænse den særlige tillægsstøtte efter enkeltbetalingsordningen til 291 EUR/ha for 2005 og til 285 EUR/ha fra og med 2006. Støtteordningen vil blive ophævet fuldstændigt i ikke-traditionelle områder fra og med 2006.

For at øge produktionen af hård hvede af høj kvalitet indføres en specifik støtte på 40 EUR/ha for produktion af visse sorter af bedre kvalitet. Denne støtte gælder i traditionelle områder inden for et maksimalt garantiareal.

15. De foranstaltninger, der er truffet for at nå målene for den fælles markedsordning, er mangelfulde, og visse af dem har haft uønskede virkninger. Revisionsretten fremsætter i sin særberetning en række anbefalinger, bl.a. om at definere målene for den fælles markedsordning klarere og styrke kontrollen. Kommissionen har forpligtet sig til at gennemføre en første større evaluering i år 2004. Det bør sikres, at tidsplanen holdes, og at der i den forbindelse også foretages en evaluering af synergieffekten af de forskellige former for støtte til banasektoren (punkt 2.115. til 2.117).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Detaljerne i definitionen og kvantificeringen af målene svarer til dem, man kender fra andre fælles markedsordninger (FMO) og vil blive undersøgt til bunds i forbindelse med evalueringen af markedsordningen i henhold til artikel 32 i forordning nr. 404/93.

Der vil blive foretaget en evaluering af markedsordningen for bananer i 2004. I 2003 blev der lanceret et udbud af en evalueringsundersøgelse. Kontrakten skal indgås inden april 2004. Resultaterne forventes inden udgangen af 2004.

I øvrigt vil der blive indført en ren toldordning senest den 1. januar 2006 (artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 404/93, som ændret ved forordning (EF) nr. 216/2001).

Mere specifikt skal toldprocedurerne for import i medlemsstaterne stadig forbedres, og Kommissionen vil fortsat insistere på, at medlemsstaterne skal finde en varig løsning på problemet (punkt 2.115-2.117).

16. Revisionsretten mener også, at Kommissionen bør revurdere støtten for afgrøder, som kan dyrkes i stedet for oliefrø (punkt 2.123).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Med den reform af den fælles landbrugspolitik, Rådet vedtog i juni 2003, vil oliefrø ligesom andre markafgrøder blive indregnet i enkeltbetalingsordningen fra og med 2005 (Rådets forordning nr. 1782/2003).

17. Revisionsretten har påpeget en række svagheder ved gennemførelsen af støtten, men den har især forsøgt at måle præmiens reelle tilskyndende virkning på opdrætsmetoden. På dette punkt mener Revisionsretten, at virkningen er begrænset. Under disse omstændigheder anbefaler Revisionsretten, at det undersøges, hvor effektiv støtten er (punkt 2.127).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

I Kommissionens evalueringsplan for 2004 er evalueringen af den fælles markedsordning for oksekød planlagt til at finde sted mellem medio 2004 og ultimo 2006. I 2004 vil der især være tale om forberedende internt arbejde. Den ekstensiveringspræmie, der blev indført med Agenda 2000, vil indgå i denne evaluering, selv om foranstaltningen ikke opretholdes. Med den reform af den fælles landbrugspolitik, Rådet vedtog i juni 2003, vil ekstensiveringspræmien blive indregnet i enkeltbetalingsordningen fra og med 2005 (Rådets forordning nr. 1782/2003).

Med hensyn til svagheder i gennemførelsen af ordningen med ekstensiveringspræmier er der konstateret mangler i flere medlemsstater, og Kommissionen har foreslået finansielle korrektioner i forbindelse med regnskabsafslutningen.

18. Kommissionen bør hvert år gentage og kontrollere et repræsentativt udsnit af IFKS-inspektionerne (punkt 2.44).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer ikke denne anbefaling.

Kommissionen er af den opfattelse, at IFKS-systemet i vid udstrækning gør det muligt at begrænse forekomsten af fejl. Desuden forbedrer Kommissionen løbende kontrolsystemet ved at ændre de relevante forordninger og ved at tilskynde medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre og udvikle dem. Dette gælder f.eks. kvægidentifikationsordningen og det geografiske identifikationssystem, som skal være indført senest 1. januar 2005 (punkt 2.44).

En gentagelse af kontrollen har i mange år rutinemæssigt indgået i næsten alle kontrolbesøg vedrørende IFKS og er fortsat en væsentlig bestanddel af Kommissionens kontrol på stedet. Kommissionens kontrolrapporter indeholder en fuldstændig redegørelse for dette.

Strukturforanstaltninger

19. Selv om der i samarbejde med medlemsstaterne er blevet indført et system til beregning af overslag over betalingsanmodninger, er overslaget over de fornødne betalingsbevillinger fortsat meget unøjagtigt. Hertil kommer, at budgetoverslagene ikke ajourføres (ændringsskrivelse, ændrings- og tillægsbudget), når de foreliggende oplysninger vil kunne medføre en ændring af dette overslag. Under disse omstændigheder har budgetoverslaget over betalingsbevillinger i lighed med overslaget over forpligtelsesbevillinger fortsat ingen sammenhæng med vedtagelsen af interventionerne og med, hvor langt fremme de er (punkt 3.14).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Det er ikke let at forudse den budgetmæssige gennemførelse af betalingsbevillingerne.

I sin årlige gennemgang af Strukturfondenes budgetgennemførelse har Kommissionen foretaget en grundig analyse af medlemsstaternes overslag, hvilket den vil fortsætte med at gøre. Betragtet under et er de betydelige fejl i overslagene blevet tilskrevet en tendens blandt medlemsstaterne til at overvurdere deres betalinger betydeligt.

Kommissionen har truffet flere forholdsregler for at forenkle overslagene for medlemsstaterne på baggrund af de oplysninger, den har indhentet i en undersøgelse i medlemsstaterne. De formularer, de skal sende Kommissionen, er gjort klarere og enklere. Kommunikationskanalerne er blevet rationaliseret, og der findes nu et enkelt kontaktpunkt for overslagene. Der sendes nu hvert år påmindelser ud til medlemsstaternes faste repræsentationer og til de myndigheder, der forvalter alle programmerne (hvilket skulle indebære bedre og hurtigere formidling af oplysninger og samtidig lette medlemsstaternes administrative byrde i forbindelse med overslagene). Yderligere påmindelser sendes nu til de medlemsstater, som ikke har indgivet deres overslag til tiden. Kommissionen sender nu resultaterne af indsamlingen af overslag til budgetmyndigheden med angivelse af de enkelte medlemsstater. Den offentliggør desuden en udtømmende analyse af hver medlemsstats hidtidige overslagsresultater for at skabe gruppepres. Kommissionen har således inden for de nugældende regler truffet vigtige forholdregler for at forbedre overslagene. For at alle disse foranstaltninger skal føre til bedre overslag, er medlemsstaterne imidlertid nødsaget til at forbedre deres egne procedurer.

Hidtil er der dog ikke sket nogen forbedring af medlemsstaternes evner til at foretage overslag. Fejlprocenten for overslagene over programmerne fra 2000-2006 var i 2002 på 46 %. Fejlprocenten steg en smule i 2003.

Da medlemsstaterne ikke magter at lave bedre overslag, har Kommissionens seneste budgetter i højere grad været baseret på dens egne forudsigelser. Dette har betydet en forbedring af gennemførelsesprocenten for betalingsbevillinger. I 2002 var gennemførelsesprocenten for betalingsbevillinger, igen for programmerne fra

2000-2006, på 91 %. De foreløbige tal om gennemførelsen af budgettet for 2003 tyder på, at dette tal er forbedret til 97 % i 2003.

Kommissionen håber, at dens bestræbelser for at forbedre medlemsstaternes overslag vil bære frugt på lidt længere sigt og give den mulighed for at medregne sådanne oplysninger ved udarbejdelsen af budgettet.

Situationen er en helt anden for forpligtelsesbevillingernes vedkommende. Budgetterne er baseret på den seneste foreliggende programmering og er gennemført med en procentsats meget tæt på 100.

Den lave gennemførelsesgrad i 2000 og 2001 for betalinger vedrørende foranstaltninger for perioden 2000-2006 skyldes hovedsagelig det sene igangsættelsestidspunkt.

I Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet "Udviklingen i Strukturfondenes budgetgennemførelse, især med hensyn til uindfrie forpligtelser" (KOM(2002) 528 endelig af 20.9.2002) har Kommissionen allerede uddybet spørgsmålet om afvigelserne mellem medlemsstaternes overslag og gennemførelsen, og den har fremlagt de forventede betalinger for perioden frem til 2010.

20. Kommissionen har ikke som i det foregående regnskabsår (i sit forvaltningsregnskab) medtaget oplysninger om, hvordan de indhøstede erfaringer skal udnyttes. På grund af de strukturbetingede svigt, der er konstateret i de seneste regnskabsår, burde der dog have været foretaget en langt mere grundig analyse med det formål i god tid at foreslå fremtidige forbedringer i forbindelse med de finansielle og budgetmæssige rammer (finansielle overslag, procedurer for opstilling af bevillingsoverslag) og med programmerings- og forvaltningsbestemmelserne i forordningerne om strukturforanstaltninger. Det ville ligeledes have været formålstjenligt, hvis Kommissionen havde undersøgt sit eget ansvar for forsinkelserne i forbindelse med programmeringsproceduren, for manglerne i bevillingsoverslagene og for, at så mange transaktioner var blevet foretaget ved regnskabsårets udgang (punkt 3.18/3.19).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Hvad angår Strukturfondene, angiver Kommissionen i sine foreløbige budgetforslag, hvilken metode der skal følges for at skabe de budgetbevillinger, den foreslår. I sin årlige gennemgang af Strukturfondenes budgetgennemførelse, der også indeholder en analyse af tidsmønsteret for transaktionerne, foretager Kommissionen desuden en grundig analyse af medlemsstaternes overslag. Dette vil Kommissionen også fremover gøre.

Spalten "indhøstede erfaringer" er bortfaldet, men Kommissionen mener dog ikke, at dette medfører et informationstab, da enkelthederne i analysen stadig findes i forvaltningsregnskabet.

21. Et af de vigtigste formål med de nye retsfor skrifter var at fremskynde og forenkle programmeringsprocedurerne. Men selve programmeringen, som foregår i flere på hinanden følgende etaper, var meget tung at administrere. Den var præget af, at

ansvarsfordelingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne var uklar, og at der ikke på forhånd var fastlagt en nøjagtig programmeringsramme. Det var nødvendigt med lange drøftelser mellem medlemsstaterne og Kommissionen, og alligevel var det ikke muligt at få defineret en fuldstændig operationel ramme for interventionerne. Dette skyldes generelt, at der forsat hersker usikkerhed om, hvad der er henholdsvis Kommissionens og medlemsstaternes ansvar, samt at forordningernes bestemmelser vedrørende programmering, forvaltning og regnskabsføring af udgifter stadig er komplekse. Fastlæggelsen af støtteberettigede områder under mål 2 er et eksempel på, hvor vanskeligt det er at iværksætte programmeringsfasen. Revisionsretten anbefaler derfor, at der træffes de fornødne foranstaltninger til, at der i tide kan udarbejdes en egnet ramme for de fremtidige programmeringer, navnlig i forbindelse med den kommende udvidelse (punkt 3.30, 3.33 og 3.41).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Kommissionen godkendte i april 2003 en række foranstaltninger for at forenkle forvaltningen af de nuværende programmer ("meddelelse om forenkling, præcisering, koordinering og fleksibilitet vedrørende forvaltning af strukturpolitikkerne 2000-2006" – K(2003) 1255). Disse foranstaltninger kunne gennemføres uden at ændre lovgivningen. De dækker koordinering af revisionsarbejdet, fleksibilitet ved Kommissionens refusion af udgifter og anvendelse af reglen om ex officio-frigørelser (n+2-reglen), strømlining af midtvejsevalueringsprocessen, herunder fordelingen af resultatreserven og en forenkling af procedurerne for ændring af programmer, for møder, indikatorer og rapportering. Foranstaltningerne om forvaltningsrutiner blev gennemført øjeblikkeligt. De øvrige gennemføres efter tidsplanen. Inden for finanskontrol omfattede de specifikke foranstaltninger offentliggørelsen af en opdateret revisionsvejledning for Strukturfondene i december 2003 (der blev endvidere offentliggjort en supplerende revisionsvejledning for Den Europæiske Socialfond), retningslinjer for stikprøvekontrol (indgår i revisionsvejledningen) og afklaring af kravene om at opbevare dokumenter af hensyn til revisionssporet (forordning (EF) nr. 2355/2002 om ændring af forordning nr. 438/2001). Desuden drøftede Kommissionen og medlemsstater at indgå "tillidskontrakter", der vil give Kommissionen mulighed for at begrænse sine revisionsaktiviteter i medlemsstaterne. Der er indledt forhandlinger med flere medlemsstater om tillidskontrakter.

Kommissionen forventer, at forenklingsforanstaltningerne vil medvirke til at fremskynde gennemførelsen af de nuværende programmer. I denne forbindelse er det værd at bemærke de øgede strukturfondsbetalinger for perioden 2000-2006 i 2003.

For de nye medlemsstater afsluttede Kommissionen i 2003 forhandlingerne om hoveddokumenterne til programmerne for 2004-2006 (EFSR og SPD for mål nr. 1). Dette skulle gøre det muligt at godkende programmerne formelt umiddelbart efter tiltrædelsen i maj 2004 og at starte gennemførelsen tidligt.

Som forberedelse af den nye strukturfondsperiode, der begynder i 2007, blev den anden statusrapport, som er en opfølgning af den anden rapport fra 2002 om økonomisk og social samhørighed, offentliggjort i januar 2003, og der blev afholdt

et seminar med medlemsstaterne i marts. Den tredje rapport om økonomisk og social samhørighed, som vil skitsere Kommissionens fremtidige forslag i brede linjer, vil blive offentliggjort i februar 2004 og fulgt op i maj af et samhørighedsforum. Kommissionen vil afslutte sine forslag til regulering for den nye periode i 2004 for at have retsgrundlaget på plads ved udgangen af 2005.

22. Det er ikke blot programmeringsprocedurerne, der volder problemer. Retsforskrifterne vedrørende udgifter er også indviklede, og der består fortsat usikkerhed med hensyn til fortolkningen af en række grundlæggende elementer, såsom visse udgifters støtteberettigelse, satserne for medfinansiering af indtægtsskabende investeringer og definitionen af den endelige modtager (3.32).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Forordning (EF) nr. 1685/2000 om støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af Strukturfondene blev ændret ved forordning nr. 1145/2003 for at afklare en række forhold, som bankafgifter i INTERREG-programmer og indbetalinger i venturekapitalfondes status som faktisk afholdte udgifter. Der er ikke foretaget nogen ændring af forskud til modtagere, efter at medlemsstaterne afviste forslaget om at betragte sådanne forskud som støtteberettigede udgifter under drøftelserne af forenklingsspakken (vedtagelsen af forordning nr. 1145/2003 blev indbragt for Domstolen af proceduremæssige årsager, og Kommissionen trækker den tilbage og fremlægger en ny i begyndelsen af 2004). Ud over sin vejledende note om indtægter i forbindelse med infrastrukturprojekter opdaterede Kommissionen i december 2002 sin vejledning vedrørende cost-benefit-analyser for projekter under EFRU, Samhørighedsfonden og ISPA. Den har afholdt adskillige møder med nationale myndigheder for at forbedre metoderne i forbindelse med cost-benefit-analyser. I vejledningen fastsættes principperne for de finansielle analyser, der skal danne udgangspunkt for at fastsætte samfinansieringssatsen, herunder indtægter, restværdi og diskontosatser. I april 2003 skrev Kommissionen til medlemsstaterne for at minde dem om disse principper og opstille visse parametre for beregningen af samfinansieringssatserne.

23. Det, at strukturforanstaltningerne ikke forvaltes samlet, men af forskellige tjenestegrene i Kommissionen, gjorde det fortsat vanskeligt at få et samlet overblik over situationen. Endvidere var den database, der er fælles for Strukturfondene og skal gøre det muligt at udveksle informationer elektronisk, ikke operationel, da programmerne blev forhandlet på plads. Ved udgangen af 2001 manglede der stadig bestemte oplysninger, bl.a. om FIUF (punkt 3.37).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

GD for Fiskeri registrerede den oprindelige finansielle tildeling til FIUF i perioden 2000-2006 i den fælles SFC-database i juli/august 2002 og har siden opdateret oplysningerne. Systemet bruges dog ikke to at behandle anmodninger om udbetaling. SFC udarbejder allerede visse former for rapporter og foretager analyser, som for "n + 2", men er ved at blive udviklet til at tilbyde andre

funktioner. Der tilføjes links til vigtige dokumenter og gives mulighed for at bruge elektroniske signaturer. Man er desuden i færd med at udvikle en portal for Strukturfondene, hvor SFC vil få en vigtig rolle. I 2004 vil Kommissionen skabe den nødvendige forbindelse mellem SFC og det nye almindelige regnskabssystem.

24. Den kontrol, som medlemsstaterne skal foretage inden afslutningen af hver enkelt interventionsform for perioden 1994-1999, er et helt afgørende element i forbindelse med systemernes pålidelighed og betalingsanmodningernes formelle rigtighed. Selv om der er gjort visse fremskridt med henblik på at sikre, at bestemmelserne anvendes på samme måde, kan kontrolsystemerne endnu ikke give sikkerhed for, at de endelige udgiftsanmeldelser har været underkastet tilstrækkelig streng og pålidelig kontrol. I 2001 gik Kommissionen i gang med at afslutte 53 interventioner under mål nr. 2 1994-1996 (heraf 16 under EFRU og 37 under ESF). Ved udgangen af 2001 var 53 interventioner svarende til 575 mio. EUR i uindfrie forpligtelser (heraf 44 EFRU-interventioner til 540 mio. EUR og ni ESF-interventioner til 35 mio. EUR) endnu ikke afsluttet. Interventionerne for 1994-1996 under mål 2 og projekterne under Samhørighedsfonden afsluttes efter stort set de samme procedurer som dem, der blev anvendt i forbindelse med den foregående periode. Med henblik på de afslutninger, der skal finde sted fra og med 2002, skal Kommissionen derfor intensivere sine initiativer. Den skal specielt sikre en bedre koordinering af arbejdet i de tjenestegrene, der har ansvaret for de forskellige strukturforanstaltninger (*punkt 3.62 og 3.81*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

I 2003 afsluttede Kommissionen størstedelen af de mål nr. 2-programmer for perioden 1994-1996, der stadig var åbne ved udgangen af 2001. Ved udgangen af 2003 var kun otte af disse programmer stadig åbne for enten EFRU eller ESF, fem for EFRU og tre for ESF, svarende til 70 mio. EUR i forpligtelser (EFRU 66 mio. EUR, ESF 4,7 mio. EUR). For de fleste af de øvrige programmer i perioden 1994-99 sendte medlemsstaterne først de dokumenter, der var påkrævede for afslutningen, lige inden fristens udløb i udgangen af marts 2003. Ved udgangen af 2003 havde de afdelinger, der er ansvarlige for Strukturfondene, afsluttet deres analyse af disse dokumenter og afslutningsprocessen med endelig udbetaling og frigørelse af udgifter, der ikke var gjort krav på, for programmer, der svarede til 41 % af de udestående forpligtelser ved udgangen af 2002. Der blev anvendt samme procedure for alle fire fonde, som blev fulgt konsekvent ved hjælp af tjeklister. Alle uafklarede spørgsmål blev behandlet i samarbejde mellem de fire afdelinger. I omkring to tredjedele af programmerne blev der anmodet om afklaring af spørgsmål i de afsluttende erklæringer om det revisionsarbejde, der blev gjort inden afslutningen af programmerne, eller om årsagerne til, at der blev taget forbehold i udtalelserne. Der var tale om et nært samarbejde mellem strukturfondsafdelingerne og OLAF for at sikre, at alle anmeldte tilfælde af uregelmæssigheder var blevet behandlet. Desuden foretog afdelingerne en lang række kontrolbesøg på stedet for at revidere allerede afsluttede programmer. Når man ved disse kontrolbesøg konstaterer mangler i revisionsarbejdet, eller når afslutningsdeklarationerne i sig selv antyder en risiko for uregelmæssigheder med hensyn til de opgivne udgifter, som ikke kan afklares, vil Kommissionen benytte finansielle korrektioner. Der kan være tale om et fast beløb udregnet på et grundlag, som alle fonde er enige om. Strukturfondsafdelingerne vil i 2004

fortsætte afslutningsarbejdet og revisionen af afsluttede programmer fra perioden 1994-1999. Der henvises til Kommissionens svar på punkt 5.20-5.21 og 5.54 i Revisionsrettens beretning for 2002 (EFT C 286 af 28.11.2003, s. 1).

25. Sagsbehandlingen af anmodninger om udbetaling af endelige restbeløb foregik altid på grundlag af drøftelser mellem de forskellige tjenestegrene, hvis respektive ansvarsområder ikke var ændret i forhold til den foregående periode. Grundlaget for at følge op på disse revisionsresultater har fortsat været forskellige databaser etableret uden samordning, idet den samlede base, som Kommissionen har bebudet, først kan være operationel i 2002 (punkt 3.48).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

I forbindelse med afslutningen af programmer fra perioden 1994-1999 har alle strukturfondsafdelingerne afvendt de samme konsekvente procedurer. Den fulde ibrugtagning af revisionsforvaltningsværktøjet SYSAUDIT, som blandt andet vil føre tilsyn med en effektiv opfølgning, blev forsinket. Det vil blive taget i brug i første halvdel af 2004. I mellemtiden benyttede andre strukturfondsafdelinger andre systemer til at følge op på resultaterne af revisionerne. F.eks. bruger GD for Beskæftigelse sit it-system GESAUDIT, som man udviklede i 2002, til at følge op på alle sine anbefalinger om systemer for programmer i perioden 2000-2006.

26. Forvaltnings- og kontrolbestemmelserne for perioden 2000-2006 er blevet styrket. Anvendelsen af disse bestemmelser er dog allerede meget forsinket, idet ikke alle strukturerne er operationelle, og man endnu ikke er begyndt at foretage uafhængig kontrol af de gennemførte transaktioner. Angående de mellemliggende betalinger har Revisionsretten konstateret, at der optræder ikke-støtteberettigede udgifter af samme art som i de foregående perioder, hvilket tyder på, at ikke alle de involverede parter i tilstrækkelig grad er bekendt med de regler, der skal anvendes. For at sikre sig, at forvaltnings- og kontrolsystemerne er i overensstemmelse med de normer, der er fastsat i forordningerne, skal Kommissionen regelmæssigt undersøge, hvordan disse systemer fungerer. For at kunne gøre det er det nødvendigt at aflægge besøg på stedet. GD for Regionalpolitik og GD for Fiskeri har dog kun aflagt et mindre antal besøg i 2001, GD for Beskæftigelse har kun aflagt et, og GD for Landbrug har ikke aflagt nogen. Resultatet er, at Kommissionen ikke har haft tilstrækkelig sikkerhed for, at disse systemer var pålidelige. I en række medlemsstater er procedurerne for kontrol af, om udgifterne er rigtige og støtteberettigede, behæftet med mangler, idet kvitterede fakturaer eller dokumenter med tilsvarende bevisværdi f.eks. ikke kontrolleres. Det betyder, at udgiftsanmeldelsen udarbejdes, uden at det sikres, at udgifterne rent faktisk er afholdt. Kommissionen bør derfor bestræbe sig på at afslutte sine kontrolbesøg i medlemsstaterne så hurtigt som muligt og sikre sig, at man på alle niveauer får kendskab til de kontrolnormer og regler for støtteberettigelse, der skal anvendes, samt de sanktioner, der skal pålægges, hvis disse normer og regler ikke overholdes (punkt 3.66, 3.67 og 3.82).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Strukturfondsafdelingerne fortsætter deres kontrolbesøg på stedet af de forvaltnings- og kontrolsystemer, medlemsstaterne har indført for programmerne

for 2000-2006. Antallet af sådanne kontrolbesøg pr. fond var ved udgangen af 2003 følgende:

- EFRU : 37*
- ESF : 68*
- EUGFL, Udviklingssektionen : 14*
- FIUF : 13 af 16 programmer.*

For 2004 har GD for Regionalpolitik planer om yderligere 15 kontroller af systemer til de nuværende programmer, mens GD for Beskæftigelse har planlagt 40. GD for Fiskeri vil afslutte sin kontrol med alle FIUF-programmer inden marts 2004. GD for Landbrug vil have kontrolleret programmer svarende til 41 % af EUGFL, Udviklingssektionens udgifter i februar 2004. GD for Regionalpolitik foretog ti kontroller af systemerne til samhørighedsfondsprojekter i henhold til forordning nr. 1386/2002 i 2003 og har planlagt yderligere fem kontroller i 2004.

27. I en stikprøve af nyskabende og forberedende lokale beskæftigelsesprojekter, som Kommissionen finansierede direkte, konstaterede Retten nogle tilfælde, hvor Kommissionens procedurer for finansforvaltning ikke havde været strenge nok. For sådanne projekters vedkommende var det endvidere ikke sikret, at man fik valuta for pengene, fordi de forskellige nyskabende foranstaltninger til en vis grad overlappede hinanden, og fordi projekterne først blev godkendt sent (*punkt 3.118*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Der er gjort en betydelig indsats for at rationalisere den støtte til udvikling af den lokale beskæftigelse, der finansieres direkte af Kommissionen. Derfor har budgetpost B5-503 siden 2003 ikke længere finansieret nye projekter, idet man vil undgå overlapning mellem initiativer under artikel 6 og de forberedende foranstaltninger for den lokale beskæftigelse, der i 2001 og 2002 blev finansieret af denne budgetpost.

Kommissionens bestræbelser på dette område har i 2003 især været koncentreret om udveksling og udbredelse af bedste praksis, udvikling af metoder og redskaber til støtte for de berørte aktører og tematisk og programbaseret evaluering af de tilhørende initiativer, som Kommissionen hidtil har støttet. Kommissionen har endvidere aktivt tilskyndet medlemsstaterne til at udvikle den regionale og lokale dimension af deres beskæftigelsespolitik som led i den europæiske beskæftigelsesstrategi.

Hvad angår nyskabende initiativer, der samfinansieres under ESF's artikel 6, er der indkaldt målrettede forslag, og der er indført et konsekvent system til udvælgelse og forvaltning af projekter. Der er desuden foretaget forbedringer af den økonomiske forvaltning og kontrollen af projekterne, herunder kontrol på stedet, inden for rammerne af de tilgængelige ressourcer.

28. Revisionsretten bemærker, at Kommissionens opfølgning af de bemærkninger, den fremsatte i 1999 og efterfølgende revisionserklæringer, generelt har været mere

omhyggelig end det var tilfældet for tidligere Das. Men selv om Rettens bemærkninger i mange tilfælde vedrører forvaltnings- og kontrolsvigt, som er fælles for et stort antal programmer, er det sjældent, at Kommissionen går videre og undersøger andre programmer end dem, der indgår i de nødvendigvis begrænsede stikprøver, Retten har kontrolleret. Navnlig i forbindelse med de afsluttede foranstaltninger bør Kommissionen søge at vurdere, hvordan fejlene indvirker på den pågældende intervention i sin helhed, og ikke kun tilbagesøge de uberettiget udbetalte beløb vedrørende de enkelttilfælde, den ikke har rejst tvivl om (*punkt 3.104*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

*Når fejl, som Revisionsretten har påpeget, klart tyder på, at der er tale om et systematisk problem, udvider Kommissionen opfølgningen til at omfatte andre sager end dem, hvor fejlen blev konstateret. Som eksempel kan nævnes offentlige indkøb i Spanien, hvor GD for Regionalpolitik i 2003 udvidede sin undersøgelse til andre sager og foreslår en fast korrektionssats for at kompensere for sådanne regelbrud i programmerne for 1994-1999. Det samme gælder en ESF-sag i Frankrig. Efter en kontrol foretaget af Revisionsretten i Paris i 1998 af *Chambre des métiers d'Ile de France* i forbindelse med et velafgrænset projekt og efter at Kommissionen derefter havde foretaget en tilbunds gående undersøgelse hos det franske ministerium for håndværk og smv, blev det i 2002 vedtaget at foretage en finansiel nettokorrektion på 22 mio. EUR af det franske enhedsprogrammeringsdokument for mål nr. 3 i 1994 for hele den pågældende foranstaltning (beslutning K(2002)44 af 21. marts 2002).*

Interne politikker

29. For TEN T-programmets vedkommende bør Kommissionen styrke retsgrundlaget og stramme kontrolbestemmelserne (og for eksempel kræve, at medlemsstaterne udsender skriftlige tilbud til de endelige modtagere, og udarbejde og anvende klarere regler for omkostningernes støtteberettigelse). Bedømmelsen af projekterne bør forbedres, der bør i højere grad anvendes eksterne eksperter, og bedømmelsen bør dokumenteres korrekt. De administrative procedurer og it-systemerne bør ændres, så der tages hensyn til TEN T-programmets særlige behov. Afsluttede TEN T-aktioner bør revideres regelmæssigt (*punkt 4.74*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Kommissionen vedtog i 2003 en ny udgave af sin beslutning, der styrkede medlemsstaternes rolle (kontrol, vurdering, tilsyn, evaluering) og definerede ansvaret for de enkelte partnere, der bruger det økonomiske bidrag. I 2004 vil Kommissionens beslutning igen blive revideret for at tilføje mere præcise beskrivelser af medlemsstaternes forpligtelser. Kommissionen retter nu formelt beslutningen til den endelige støttemodtager samt til medlemsstaterne og definerer deres respektive roller klarere.

Definitionen af arbejder og undersøgelser er gjort klarere. Kommissionen har indført brugen af standardiserede udgifts anmeldelser i den nye version af 2003-kommissionsbeslutningen og 2003-undersøgelsen af TEN-T-procedurerne, der har ført til en TEN-T-håndbog, som vil blive taget i brug i begyndelsen af 2004. Der vil blive udviklet mere præcise regler for forpligtelser til offentliggørelse med udgangspunkt i gældende praksis for Strukturfondene.

Kommissionen overvejer brug af eksterne eksperter ved projektevalueringen.

30. Kommissionen opfordres til at beskytte Fællesskabets finansielle interesser og anvende de sanktioner, der er fastsat i Rådets forordning nr. 2988/95. I forbindelse hermed bør den uretmæssigt erhvervede fordel tilbagebetales, men hvis sanktionerne skal være effektive og virke afskrækkende, bør de derudover være synlige, og der bør kunne træffes administrative foranstaltninger og pålægges bøder, som står i forhold til de beløb, der er tale om. Sådanne sanktioner kunne defineres i standardkontrakter, eller de kunne fastsættes i en særlig sektorregel (*punkt 4.51*).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Kontrakterne under det 6. rammeprogram indeholder sanktioner i form af skadeserstatning (se nedenfor), mulighed for revision og kontrolbesøg, blandt andet af Revisionsretten og specifikke bestemmelser om tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb.

Skadeserstatning

Uden at det berører de øvrige foranstaltninger i henhold til denne kontrakt aftaler kontrahenterne, at Fællesskabet for at beskytte sine økonomiske interesser kan kræve skadeserstatning fra en kontrahent, som har anført for store udgifter og derefter modtaget et uretmæssigt finansieringsbidrag fra Fællesskabet. Kontrahenten skal erlægge skadeserstatningen ud over tilbagebetalingen af det uretmæssige finansieringsbidrag.

1. Skadeserstatningen skal stå i forhold til de for højt ansatte udgifter og den uretmæssige del af Fællesskabets bidrag. Følgende formel anvendes til beregning af en eventuel skadeserstatning:

Skadeserstatning = uretmæssigt finansieringsbidrag x (for højt ansatte udgifter/ samlet krav)

Ved beregningen af eventuel skadeserstatning tages kun hensyn til den periode, der vedrører kontrahentens krav om fællesskabsbidrag for perioden. Den beregnes ikke på grundlag af det samlede fællesskabsbidrag.

2. Kommissionen underretter skriftligt den kontrahent, den mener er pligtig til at betale skadeserstatning, om sit krav ved et anbefalet brev med kvittering for modtagelse. Kontrahenten har en frist på 30 dage til at besvare Kommissionens henvendelse.

3. Proceduren for tilbagebetaling af uretmæssige finansieringsbidrag og betaling af skadeserstatning vil blive fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel II.31.

4. Kommissionen er berettiget til kompensation for alle for højt ansatte udgifter, som den får kendskab til efter indgåelsen af kontrakten, jf. punkt 1-6.

5. Disse bestemmelser berører ikke eventuelle administrative eller økonomiske sanktioner, som Kommissionen pålægger en misligholdende kontrahent i overensstemmelse med finansforordningen, eller nogen anden civilretlig foranstaltning, som Fællesskabet eller en anden kontrahent er berettiget til. Endvidere udelukker disse bestemmelser ikke, at medlemsstaternes myndigheder kan indlede strafferetligt søgsmål.

6. Endvidere er enhver kontrahent, der findes skyldig i ikke at have overholdt sine kontraktlige forpligtelser, i henhold til finansforordningen pligtig til at betale bøder på mellem 2 % og 10 % af værdien af det finansieringsbidrag, vedkommende har modtaget fra Fællesskabet. Denne sats kan forhøjes til 4-20 % i tilfælde af en ny forseelse inden for de første fem år efter den første forseelse.

31. Det anbefales at supplere den kontrol på stedet, som regelmæssigt foretages af de tjenestemænd, der har ansvaret for opfølgningen af TEN-T-foranstaltningerne, med efterfølgende finansiel og teknisk revision (punkt 4.33).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

I overensstemmelse med Revisionsrettens anbefaling har GD for Energi og Transports centrale afdeling for intern revision revideret en stikprøve af TEN-T-

aktioner i 2003. Disse revisioner vil fortsætte i 2004. Takket været øgede menneskelige ressourcer i afdelingen for intern revision og indgåelsen af en ny rammekontrakt med et eksternt revisionsfirma vil antallet af revisioner stige yderligere.

32. Der bør indføres standardkontrakter for indirekte FTU-foranstaltninger med bestemmelser om, at deltagernes ansvar for anvendelsen af Fællesskabets finansieringsbidrag er ubegrænset, og at de hæfter solidarisk (med undtagelse af deltagere som offentlige universiteter) (punkt 4.50).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

I standardkontrakten for 6. rammeprogram anvendes princippet om kollektivt ansvar for kontrahenter, som ikke er hverken offentlige organer, internationale organisationer eller organisationer, hvis deltagelse en medlemsstat eller et associeret land stiller garanti for. Dette ansvar gælder alle projekter med mindre der er tale om en Marie Curie-kontrakter, specifikke foranstaltninger for smv eller behørigt begrundede specifikke støtteforanstaltninger.

Kollektivt økonomisk ansvar

1. Hvis kontrakten opsiges eller kontrahentens deltagelse afsluttes i henhold til artikel II.16, og en kontrahent ikke tilbagebetaler det udestående beløb, vil konsortiet tilbagebetale det udestående beløb til Kommissionen.

Dette beløb kan ikke overstige værdien af det bidrag, konsortiet har krav på i henhold til artikel 5.

2. Det beløb, der skal tilbagebetales, skal fordeles mellem de resterende kontrahenter ud over dem, der er nævnt i stk. 3, i forhold til deres andele i det samlede projekt.

Denne fordeling skal baseres på den relative vægtning af alle de kontrahenter, der ikke er udelukket af stk 3, under hensyntagen til deres andel af de foreløbige omkostninger i henhold til bilag I, når et forskud skal genindrives, og deres andel af de godkendte certificerede omkostninger, når der tale om tilbagebetaling af en udbetaling.

Beløb, der inddrives fra en kontrahent, må ikke overstige det bidrag, kontrahenten er berettiget til at modtage i henhold til de gældende satser. Det beløb, en kontrahent er berettiget til at modtage, er baseret på de forløbige omkostninger i henhold til bilag I, når der er tale om tilbagebetaling af forskud, og på de certificerede omkostninger, Kommissionen har godkendt, når en afsluttet udbetaling skal tilbagebetales.

3. Stk. 1 og 2 gælder ikke, når den misligholdende kontrahent er et offentligt organ, en international organisation eller en organisation, hvis deltagelse en medlemsstat eller et associeret land stiller garanti for.

4. Konsortiet er ikke kollektivt ansvarligt for:

- a) *beløb, som en misligholdende kontrahent skylder for en overtrædelse efter den endelige gennemførelsesdato*
- b) *skadeserstatning, som kontrahenten skylder i henhold til artikel II.30*
- c) *de sanktioner mod en misligholdende kontrahent, der er nævnt i artikel II.30.*

33. Bestræbelserne for at få tilbagesøgt de beløb hos modtagerne, der er udbetalt for meget i fællesskabsstøtte, bør intensiveres. Det gælder navnlig GD for Forskning, GD for Informationssamfundet og GD for Energi og Transport (punkt 4.76).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Med den nye finansforordnings artikel 73 blev det muligt at modregne, hvilket gør det lettere at inddrive for store udbetalinger. Endvidere har Kommissionen styrket sine procedurer for rapportering om udviklingen i tilbagebetalingen. De forskellige generaldirektorater har indført disse procedurer afhængigt af deres organisation.

For GD for Informationssamfundet er der udviklet et særligt redskab, der gør det lettere at gennemføre revisionsresultater.

I GD for Energi og Transport har man styrket proceduren for opfølgning af tilbagebetalingen af for store udbetalinger, og opfølgningen af revisionen er nu en resultatindikator, som overvåges regelmæssigt.

I februar 2003 oprettede GD for Forskning en helpdesk for indtægtsordrer i sin centrale finansafdeling.

Denne helpdesks hovedopgaver er :

- drift af et netværk af ansvarlige for indtægtsordrer*
- at udarbejde retningslinjer for indtægtsordrer og opdatere dem (http://intranet-rtd/services/f_procedures-ordres-recouvrements_fr.shtml)*
- at tilbyde vejledning som supplement til de kurser, der afholdes af GD for Budgettet*
- at rapportere om indtægtsordrer, men også om potentielt unormale uindfrie forpligtelser for at undersøge eventuelle forsinkelser i udstedelsen af indtægtsordrer (blandt andet på for udvalgte områder).*
- GD for Forskning udarbejder en finansiel resultattavle, som omfatter udestående indtægtsordrer (http://intranet-rtd/politique/ics12_fr.shtml).*

Vedrørende de præventive fremgangsmåde kan det nævnes, at det 6. rammeprogram ud over eksisterende foranstaltninger som efterprøvning af kontrahenters retlige og økonomiske status og eventuel påkrævet brug af finansielle garantier, har indført følgende foranstaltninger :

- kollektivt ansvar for kontrahenter

- revisionsattest,

- en ny ordning for forudfinansiering (forskud tilpasset faktiske omkostninger i bestemte perioder i projektets løbetid).

34. I særberetning nr. 2/2002 (Socrates og Ungdom for Europa) kom Retten med en række anbefalinger til, hvordan forvaltningen af disse programmer kunne forbedres. Der er blandt andet tale om at oprette et fællesskabsagentur i stedet for kontoret for teknisk bistand, at forholdet mellem Kommissionen og de nationale myndigheder skal defineret klart, at kontrollen og overvågningen på alle niveauer skal forbedres, og at der skal udarbejdet brugbare evalueringer på det rigtige tidspunkt (*punkt 4.77*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Kommissionen bekræfter, at den vil erstatte det midlertidige kontor for teknisk bistand, der medvirker til at forvalte programmerne Socrates II og Ungdom med et forvaltningsorgan. Det er planen, at beslutningen om at oprette organer vil blive truffet i 2004, og organet skulle være operationelt i 2005. Dette organ skal varetage forvaltningen af visse centraliserede dele af programmerne inden for uddannelse og kultur.

Kommissionen bekræfter, at den har benyttet iværksættelsen af de nye programmer Socrates II og Ungdom til at styrke anvendelsen af netværk af nationale agenturer i forvaltningen af programmernes decentraliserede aktioner. Disse forbedringer omfatter især en afklaring af Kommissionens og medlemsstaternes respektive ansvar for agenturerne drift (ressourcer til agenturerne og deres opgaver).

Kommissionen vil øge opfølgningen af og kontrollen med gennemførelsen af programmerne inden for området uddannelse og kultur (især Socrates II og Ungdom). I slutningen af 2001 offentliggjorde den således et udbud efter revisionsfirmaer, der kunne bistå den med at øge kontrolaktiviteterne. Antallet af reviderede aftaler steg derefter fra omkring 50 i 2002 til næsten 200 i 2003.

I henhold til Kommissionens arbejdsprogram vil der i 2004 blive vedtaget foreløbige evalueringsrapporter for de to programmer Socrates II og Ungdom (2000-2006).

35. Kommissionen bør sørge for, at TEN T-programmet gennemføres ensartet, og at der anvendes samme bestemmelser for alle modtagere i alle medlemsstater. Retsgrundlaget for TEN T-programmet bør styrkes, så Fællesskabets finansielle interesser beskyttes bedre. I de tilfælde, hvor der ikke indgås kontrakter med de endelige modtagere, kunne medlemsstaterne udarbejde skriftlige tilbud baseret på rammer, som Kommissionen havde opstillet. I disse tilbud, som modtagerne skal godkende skriftligt, bør vilkårene og betingelserne for tilskuddet være defineret, så modtageren bliver mere opmærksom på de specifikke krav, der skal opfyldes, når aktionen gennemføres (*punkt 4.31*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Siden 2002 har Kommissionen givet meddelelse om beslutningen direkte til medlemsstaten og modtageren. Med henblik på en ensartet gennemførelse af programmet indgår i beslutningerne fra 2003 en beskrivelse af medlemsstaternes og slutmodtagernes rolle og ansvar i et enkelt dokument (bilag I om den tekniske del og bilag II om gennemførelsesbestemmelser). For at styrke medlemsstaternes rolle og undgå risikoen for at udvande mulighederne gennem forskellige underaftaler skulle det ikke være nødvendigt at indgå en særskilt kontrakt (som medlemsstaterne ikke deltager i) eller at udsende skriftlige tilbud.

I meddelelsen af beslutningerne til medlemsstaterne og slutmodtagerne anføres deres respektive forpligtelser og rettigheder. Inden for disse kontraktlige rammer hedder det endvidere i den nye kommissionsbeslutning fra 2003, at enhver betydelig, ændring, begrænsning, suspendering eller ophævelse af Kommissionens beslutning skal meddeles slutmodtagerne og medlemsstaterne på forhånd. Der er udarbejdet en håndbog, som vil bidrage til at afklare retsgrundlaget for TEN-T-programmet samt medlemsstaternes og slutmodtagernes forpligtelser.

36. GD for Energi og Transport bør omhyggeligt kontrollere, at forslagene overholder kriterierne for støtteberettigelse (navnlig for så vidt angår fristerne for indsendelse af forslag). Det bør styrke evalueringsprocessen og i højere grad anvende eksterne eksperter samt sørge for, at alle udførte kontroller dokumenteres korrekt (punkt 4.35).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Integration af de specifikke TEN-T-procedurer i procedurehåndbogen har gjort det klarere, hvilke krav der stilles til dokumentation i forbindelse med evaluerings- og beslutningsprocessen.

Siden 2003 har Kommissionen benyttet forslagsindkaldelse med bindende frister. Kommissionen overvejer at bruge eksterne ekspert til projektevalueringen.

37. Man bør så hurtigt som muligt gå over til at bruge GD for Energi og Transports centrale it-system i stedet for de nuværende databaser, og der bør i den forbindelse tages hensyn til de særlige TEN T-behov. I mellemtiden bør man søge at finde en løsning på, hvordan man håndterer de centrale funktioner i forbindelse med forvaltning af forslag, kontrakter og/eller projekter, som ikke findes eller er ufuldstændige i de it-systemer, der anvendes i dag (punkt 4.36).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

TEN-T er integreret i GD for Energi og Transports centrale projektforvaltningssystem.

38. Kommissionens standarder for intern kontrol bør overholdes, og derfor opfordres GD for Energi og Transport også til at følge de procedurer, der er godkendt af generaldirektøren, om fornødent ændret, så de afspejler de procedurer, der for øjeblikket anvendes i forbindelse med forvaltningen af TEN T-programmet. De operationelle procedurer bør derefter ajourføres (*punkt 4.34*).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

De specifikke procedurer for TEN-T er integreret i procedurehåndbogen og anvendt i 2003. Der er foretaget regelmæssige opdateringer.

39. For at mindske risikoen for, at de endelige modtagere med eller uden forsæt anmelder ikke-støtteberettigede omkostninger, og for at give Kommissionen mulighed for at gøre sin finansforvaltning af de indirekte FTU-aktioner mere præcis og effektiv, anbefales det, at ordningen for godtgørelse af omkostninger forenkles grundlæggende i det kommende 6. rammeprogram (2002-2006). De tre hovedordninger (AC, FC og FF) bør erstattes af en enkelt ordning, de ti omkostningskategorier bør reduceres til tre (nemlig personaleomkostninger, samordningsomkostninger og særlige omkostninger), og der bør i langt højere grad anvendes faste satser (*punkt 4.47*).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Foranstaltningen er afsluttet. Eftersom Revisionsrettens forslag ikke blev godkendt af Rådet og Europa-Parlamentet, er anbefalingen ikke efterkommet. Derimod er en lang række øvrige forenklinger indført i standardkontrakten for 6. rammeprogram, blandt andet afskaffelse af omkostningskategorier, anvendelse af deltagernes regnskabssystemer, eksterne revisors godkendelse af omkostninger samt forenkling af og konsekvens i omkostningsmodeller og deres anvendelse.

Eksterne foranstaltninger

40. Disse tendenser (den samlede værdi af de forpligtelser, som er fra tre til fem år gamle, er steget fra 933,9 mio. EUR ved udgangen af 1998 til 1 589,6 mio. EUR ved udgangen af 2001) understreger behovet for konstant tilsyn med de uindfrie forpligtelser for at holde dem nede. Det er vigtigt, at Kommissionen får mulighed for at få pålidelige og fuldstændige regnskabsoplysninger og administrative oplysninger, så den nemmere vil kunne administrere de finansierede foranstaltninger. Disse oplysninger skulle give mulighed for at analysere udviklingen i de uindfrie forpligtelser og arten af de foretagne betalinger (forskud eller andet) indgående, så man kan sammenholde udbetalingsrytmen med, hvor hurtigt bistanden anvendes på stedet (punkt 5.10).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

EuropeAid har I 2002 og 2003 foretaget en systematisk gennemgang af gamle og sovende forpligtelser og hvert år tilføjet et nyt år til gennemgangen (det seneste er budgetåret 1997, der blev tilføjet gennemgangen i 2003). Det tilsynssystem over revisionsresultaterne (Excel-skemaer på EuropeAids hjemmeside), der blev indført i 2000, er fortsat i drift, og skemaerne ajourføres regelmæssigt. I 2003 blev der taget skridt til en fuldstændig integration af dette tilsyns- og rapporteringssystem for gamle og sovende forpligtelser i CRIS-databasen, som er det generelle forvaltningsredskab for ekstern støtte. Dette vil blandt andet gøre det lettere for delegationerne at rapportere om gamle eller sovende forpligtelser. Den nødvendige analyse og programmering blev foretaget, og den nye facilitet afprøves nu, så den vil kunne tages i brug i første halvdel af 2004.

Da CRIS blev fuldt operationel i begyndelsen af 2003, fik man adgang til en enkelt database over finansielle og kontraktmæssige oplysninger om projekter, og man kunne således lancere en mere målrettet intern revision i 2003. Den var specifikt rettet mod forpligtelser med dårlige resultater (selv om de ikke formelt er hverken sovende eller gamle) med lave kontraktsummer og/eller langsom udbetalingshastighed og/eller lav udbetalingsrate. De udpegede forpligtelser blev revideret på højeste plan i forvaltningen, og det blev besluttet at gribe ind ved at fremskynde foranstaltningerne, neddroge aktiviteterne eller lukke programmerne.

Hvad angår analyse på grundlag af betalingernes karakter, vil regnskabssystemets overholdelse af nye bestemmelser i artikel 81 i den nye finansforordning, der træder i kraft I 2003, fremover give mulighed for indregne de uafsluttede forudfinansieringskriterier som et risikokriterium på en automatisk og systematisk måde.

Hvad angår tilsynet med udviklingen i gennemførelsen i marken, har CRIS allerede et modul, der muliggør regelmæssigt tilsyn med projekter. Dette modul vil i 2004 blive udvidet til at omfatte sektorale programmer og budgetstøtteforanstaltninger. Endvidere vil Kommissionen i 2004 indføre et nyt modul til forvaltning af forberedte projekter, finansiell planlægning og prognoser. Dette modul vil gøre det muligt at registrere milepæle og foretage sammenligninger mellem prognoser og den faktiske gennemførelse.

41. Kommissionen bør hurtigt tage dette spørgsmål op og sikre, at der udarbejdes programmer for systematisk revision, og herunder sørge for, at der er ressourcer nok i Kommissionen til at varetage de nødvendige opgaver i forbindelse hermed, så konklusionerne af revisionsberetningerne bliver fulgt op (*punkt 5.21*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

I december 2002 vedtog EuropeAid et revisionsprogram for regnskabsåret 2003 for revisioner foretaget under direkte overvågning af hovedkvarterer og delegationer. Dette revisionsprogram er der ført nøje tilsyn med under hele gennemførelsen. Det andet program for regnskabsåret 2004 blev vedtaget i december på grundlag af en risikovurdering.

Opfølgningen af revisionsberetningerne er klart defineret som hørende under anvisningsberettigedes og befuldmægtigede anvisningsberettigedes ansvarsområde..

Efter gennemførelsen af reformen udarbejder GD for Eksterne Relationer systematisk et årsprogram for intern revision, som blandt andet har omhandlet revision af den fælles delegationstjeneste i første halvdel af 2002. I forbindelse med opfølgningen af den administrative reform, navnlig den interne kontrolstandard nr. 21, registreres alle revisionsberetninger, og der foretages en passende opfølgning af bemærkninger og anbefalinger gennem handlingsplaner.

42. Retten anbefaler:

- at Kommissionen tager yderligere skridt til at sikre sig, at de organisationer, der er ansvarlige for at forvalte EU-midler, styrker deres interne kontrolsystemer; især for at sikre, at deres dokumentation er fyldestgørende, og at de følger passende udbudsprocedurer; - at Kommissionen præciserer, hvilke standarder der mindst skal overholdes

- at Kommissionen tager de fornødne skridt og sørger for at foretage eller få foretaget de nødvendige undersøgelser og revisioner, så den kan bedømme, om de interne kontrolprocedurer, dens partnere anvender, er hensigtsmæssige, samt at den om fornødent træffer korrigerende foranstaltninger (*punkt 5.50*).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Med hensyn til humanitær bistand, har de organisationer, der bestyrer EU-midlerne, undertegnet en rammeaftale for partnerskaber, som man er nået frem til efter at have hørt alle berørte parter. Heri fastsættes de minimumsstandarder, især for bilag og udbud, som organisationerne skal opfylde. På baggrund af reformen og i overensstemmelse med de nye finansielle bestemmelser og gennemførelsesbestemmelser er der i 2003 udarbejdet en ny rammeaftale for partnerskaber, som nu anvendes. Hvad angår udbud styrker det nye rammepartnerskab, især bilag V, som kollegiet vedtog den 28. oktober 2003 i henhold til artikel 238, stk. 2, i gennemførelsesbestemmelserne for finansforordningen, de humanitære organisationers forpligtelse til at indføre

standardprocedurer for indkøb og retningslinjer for udarbejdelse af udbudsdokumenter. Disse procedurer er i overensstemmelse med den bedste internationale praksis. Kommissionen vil udøve sine beføjelser til at kontrollere dokumenter og foretage kontrolbesøg for at efterprøve, om de humanitære organisationers procedurer for indkøb og gennemførelsen heraf er i orden (punkt 1.3.4, bilag V til rammeaftalen for partnerskaber).

Echo foretager et stort antal undersøgelser og kontroller, både når dets tekniske eksperter evaluerer hver enkelt transaktion, når det operationelle kontor, finanskontoret og den befuldmægtigede anvisningsberettigede foretager deres vurdering, og når den finansenheden afslutter transaktionen. Tjenestemændene ved ECHO har foretaget en lang række revisioner i de seneste år. I juni 2002 indgik ECHO efter et større udbud kontrakt med et eksternt revisionsfirma, hvilket øgede antallet af gennemførte revisioner i 2002 og 2003 væsentligt. Således blev der foretaget 96 revisioner i ECHO-partnersnes hovedsæder i 2003, mens yderligere 44 var langt fremskredne, og 16 lokale revisioner var afsluttet, mens 13 endnu var i gang. Revisionerne omfatter efterprøvning af interne kontroller og systemer indført af ECHO-partnere, og godtgør de omkostninger til dokumentation, der ønskes dækket af ECHO. Det indebærer, at alle ECHO-partnere vil blive revideret hvert andet år. Desuden er de menneskelige ressourcer, som er afsat til revision, blevet tredoblet.

43. Med overvågningssystemet kan man nu finde frem til svaghederne ved projekterne, men der bør arbejdes yderligere på at sikre, at systemet også vil kunne anvendes til at analysere de underliggende årsager til disse svagheder. Endvidere bør Kommissionen regelmæssigt evaluere overvågningssystemets kvalitet og funktion samt den anvendte metodologi (punkt 5.77).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

1. Det resultatorienterede kontrolsystem givet en tidstro uafhængig oversigt over udviklingen i projekterne og deres mulighed for succes. De underliggende årsager til succes eller fiasko analyseres grundigt gennem evalueringer. De to redskaber (evaluering og tilsyn) er adskilte, men supplerer og styrker hinanden.

2. Kommissionen har indført en koordineringsfunktion, der blandt andet omfatter kvalitetskontrol og udvikling af metoder. Som planlagt er man begyndt at vurdere anvendelsen af systemet (spørgeskemer til brugerne).

44. Retten anbefalede:

- at det bør påvises klarere, hvilken merværdi Den Europæiske Unions interventioner tilfører i forhold til interventionerne fra Verdensbanken og IMF

- at det bør overvejes, hvordan MFA kan samordnes bedre med SAF, således at lande med sammenlignelige forhold behandles på samme måde

- at Kommissionens beslutningsproces i forbindelse med de forskellige faser af forvaltningen af den makroøkonomiske bistand bør være mere gennemsigtig, og Kommissionen bør navnlig dokumentere sin begrundelse, når den godkender, at bestemte betingelser kan frafaldes

- at Kommissionens kontrol af, hvor forsvarligt modtagerlandene forvalter midlerne, forbedres betydeligt, og alle berørte generaldirektorater bør inddrages.
- at evalueringer prioriteres højere (punkt 5.85).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Der gøres en systematisk indsats for at sikre komplementariteten med BWI's programmer. I denne forbindelse afholder GD for Økonomi og Finans og EuropeAid regelmæssige høringer af BWI.

- *GD for Økonomi og Finans er i færd med at indføre systematisk forudgående vurdering af alle tildelinger af makrofinansiel bistand for at vurdere modtagerlandenes efterfølgende finansielle behov. Komplementaritet med BWI-programmer bliver nu systematisk en del af denne forudgående analyse.*

Inden for de grænser, der følger af de forskellige instrumenter og retsgrundlags særlige karakteristika, er Kommissionen enig i, at det er nødvendigt at udvikle mere ensartede fremgangsmåder for makrofinansiel bistand og strukturtilpasningsfaciliteten. I den forbindelse er der ved at blive udarbejdet en håndbog, som indeholder harmoniserede retningslinjer for budgetstøtten til tredjelande.

- *En tværfaglig ad hoc-gruppe undersøger, hvordan man kan udvide samarbejdet mellem generaldirektoraterne.*

- *Kommissionen sikrer nu i alle tilfælde, at årsagerne til at fravige betingelserne er behørigt dokumenteret. (rapporter fra kontrolbesøg i modtagerlandene, analyse af vilkårene i aftalememorandummet, resultater af høringen af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg).*

- *Det første udkast til et vademecum for makrofinansiel bistand med en beskrivelse af det finansielle kredsløb i GD for Økonomi og Finans og Kommissionens øvrige tjenestegrene foreligger nu og vil snarest blive færdiggjort.*

- *En fireårig kontrakt om hjælp til at gennemføre de operationelle vurderinger for at sikre, at de finansielle kredsløb og kontrollerne af makrofinansiel bistand i modtagerlandene er sunde, blev givet til Deloitte i december 2003. De operationelle aktioner påbegyndes snarest.*

- *Afhjælpning af de svagheder, der er konstateret ved disse operationelle vurderinger, kunne indgå som betingelse eller kontrolpunkt i de forskellige aftalememoranda.*

- *Resultaterne af de operationelle vurderinger vil desuden blive meddelt GD for Eksterne Relationer og EuropeAid.*

- *Der indgår nu bestemmelser om forebyggelse af svig i alle Kommissionens forslag til rådsbeslutninger.*

- *Alle aftalememoranda om makrofinansiel bistand indeholder nu en klausul om revision og tilbagebetaling.*
- *Resultaterne heraf vil desuden på et senere tidspunkt blive drøftet med BWI i forbindelse med programmer til afhjælpning af svagheder i modtagerlandenes finansforvaltning.*
- *Større fokus på evaluering er allerede en del af den generelle reform. Evalueringer af udvalgte programmer for makrofinansiel bistand er planlagt for 2003 og fremefter, og alle strukturtilpasningsfaciliteter, der er godkendt siden 2000, omfatter finansielle bestemmelser om en afsluttende uafhængig evaluering (punkt 5.85).*
- *Efter et udbud, der blev offentliggjort i 2003, vil der i første kvartal af 2004 med hjælp fra et specialiseret firma blive iværksat en efterfølgende evaluering af makrofinansiel bistand til Armenien.*
- *I 2004 vil der blive offentliggjort et udbud om udvælgelse af en konsulent, der på grundlag af en treårig kontrakt skal foretage efterfølgende evalueringer af andre programmer om makrofinansiel bistand.*
- *De endelige evalueringsrapporter vil desuden blive meddelt GD for Eksterne Relationer og EuropeAid.*

45. Man bør give delegationerne tid nok til, at de kan udtale sig om ngo'ernes forslag. Kommissionen bør også undersøge alternative procedurer med henblik på at få nedbragt den tid, der går, fra ngo'erne har indgivet deres forslag, og til kontrakterne underskrives (punkt 5.78).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Kommissionen påskønner Rettens bemærkninger om de trufne foranstaltninger. Delegationerne vil blive inddraget i høringsprocessen, og de vil få tilstrækkelig tid til at fremsætte deres bemærkninger (punkt 5.78).

46. Kommissionen bør overveje, om en større del af bedømmelsesarbejdet kunne udføres af delegationerne på grundlag af klare instrukser og retningslinjer fra de centrale tjenestegrene, som så foretager den efterfølgende kontrol (punkt 5.75).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

De eksisterende procedurer omfatter en aktiv deltagelse af delegationerne i forslagsbedømmelsen, og Kommissionen vil sikre, at forslagene modtages i tide til, at de kan bedømmes.

47. Der bør udvikles et informations- og forvaltningssystem med data om eksperter og kontrahenter (punkt 5.67).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Data om kontrahenter og individuelle eksperter registreres allerede særskilt i databasen CRIS under betegnelsen "Opérateurs". EuropeAid vil fortsat registrere kontrahenter og individuelle eksperter særskilt i basen, fordi der ofte er behov for oplysninger om virksomheder og enkeltpersoner, selv når der ikke indgås en kontrakt (dvs. virksomheder, der afgiver bud). Af hensyn til moderniseringen af Kommissionens regnskabssystem vil EuropeAids lokale informationssystem (CRIS) benytte et interface til at overføre data fra "Opérateurs" til ICON-DB. Naturligvis vil EuropeAid tilpasse sine lokale systemer til behovene i ABAC-projektet.

Udvidelsen

48. Når Kommissionen kontrollerer, om betingelserne for decentraliseret forvaltning overholdes, bør den sikre sig, at de svagheder, Revisionsretten har påpeget, tages i betragtning. Kommissionen bør også undersøge, om der er taget fat på de problemer, den har påpeget i sine egne revisionsrapporter (*punkt 6.31*).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Efter offentliggørelsen af Revisionsrettens beretning for 2001 har Kommissionen over for kandidatlandene insisteret på, at de tager hensyn til Revisionsrettens relevante anbefalinger. Endvidere indledtes i september 2003 et program for systematiske revisioner. Det inddrager ikke blot Revisionsrettens, men også Kommissionens tidligere anbefalinger.

Kommissionen tog også fat på de mangler, Revisionsretten har peget på, med en række foranstaltninger, som skal lette programgennemførelsen og give vejledning til og bistå personale i kandidatlandene (dvs. ændring af Kommissionens forordning nr. 2759/99 med hensyn til omfanget af uddannelsesforanstaltningen, hjælp til forberedelse af tilsynsudvalg, opfordring til at fremsætte forslag til at lette gennemførelsen af Sapard-programmet, svar på en lang række forespørgsler om forskellige aspekter af Sapard, rådgivning om finansforvaltning ...).

Kompetencen hos det personale, der forvalter Sapard-programmet, vurderes desuden i forbindelse med inspektionsbesøg såvel forudgående som efterfølgende gennem samtaler, på baggrund af personalets deltagelse i uddannelse, gennem indsamling af CV og stillingsbeskrivelser.

Administrationsudgifter

49. Opstillingen af de decentraliserede organers regnskaber bør harmoniseres. Opstillingen bør desuden tage højde for DO'ernes særlige karakter, så deres økonomiske resultat fremtræder klarere (punkt 7.26).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Den finansforordning, der gælder fra den 1. januar 2003, har udvidet konsolideringens omfang til "organer nedsat af Fællesskaberne, der er juridiske personer og rent faktisk modtager tilskud over budgettet", og fastslår, at de skal anvende de samme regnskabsregler som EU-institutionerne, således at deres regnskaber kan konsolideres med Kommissionens senest for regnskabsåret 2005 i overensstemmelse med forordningens overgangsbestemmelser. Med henblik på dette vil Kommissionens regnskabsfører fastsætte de regnskabsregler og -metoder samt den harmoniserede regnskabsplan, der skal vedtages af alle institutioner, agenturer og decentraliserede organer. Der vil derefter blive foretaget en harmonisering af den måde, hvorpå balancerne opstilles.

Som led i denne proces blev der i oktober 2002 holdt et todagsmøde mellem Kommissionen og repræsentanter for organerne, hvor man redegjorde for projektet om modernisering af regnskabssystemet, hvilket blev fulgt op af et andet møde i Lissabon i foråret 2003, hvor man redegjorde for fordelene ved regnskabsreformen. Det seneste møde, hvor man orienterede organerne om udviklingen i projektet, blev holdt i december 2003. På disse møder får organerne lejlighed til at gøre rede for deres behov og drøfte emner, der vedrører kravene i finansforordningen.

Organerne får også et direkte input til moderniseringsprojektet i kraft af, at de har to repræsentanter i Udvalget for Regnskabsstandarder.

50. Skolerne bør fortsætte deres bestræbelser på at gøre opstillingen af regnskaberne mere ensartet, så det bliver lettere at konsolidere dem. Skolernes regnskabsplan indeholder ikke en konto for anlægsaktiver, og de aktiver, som skal registreres i mængde- og værdifortegnelsen, bliver ikke opført i det almindelige regnskab. Anlægsaktiver opføres hverken på skolernes balancer eller på Det Øverste Råds balance. I sin beretning for regnskabsåret 2000 påpegede Revisionsretten, at mængde- og værdifortegnelserne var mangelfulde (punkt 7.34).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Efter Revisionsrettens bemærkninger er der sket fremskridt med harmoniseringen af opstillingen af skolernes regnskaber. Man vil dog være mere opmærksom på klassificeringen af aktiver i budgettet og poster uden for budgettet i balancen.

Som følge af Revisionsrettens bemærkninger har Det Øverste Råd bedt skolerne om at tage hensyn til anlægsaktiver i deres balance. I princippet har alle skoler efterkommet denne anbefaling.

Når Kommissionen deltager i de forskellige administrationsrådsmøder, beder den altid om en status over aktiverne og opfordrer skolerne til at handle. Derfor opfylder de fleste Europaskoler nu Revisionsrettens ønsker, og de vil fortsat blive tilskyndet.

51. Da der ikke fastsat præcise mål for faciliteten, er det særlig vigtigt, at rapporterne om gennemførelsen af faciliteten er pålidelige, at de fremsendte tal er rigtige, og at faciliteten kan fungere sammen med andre faciliteter, som EIF forvalter parallelt med denne.

Oplysningerne for hele år "n" om EIF's forpligtelser og udnyttelse af midler til investering i venturekapitalfonde foreligger i første kvartal det følgende år ("n+1"). SMV's oplysninger vedrørende år "n" fremsendes derimod i tredje kvartal til Kommissionen gennem venturekapitalfondene og EIF. Kommissionen mener, at det er rimeligt at fastholde de nuværende frister i stedet for at pålægge SMV at ændre deres finansrapporteringscyklus eller at indsende rapporten i to dele. Revisionsretten bemærker, at budgetmyndigheden ikke bliver informeret om udviklingen i faciliteten inden vedtagelsen af budgetafgørelserne i år "n+1" (punkt 8.14/8.15).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Ligesom Revisionsretten lægger Kommissionen og EIF stor vægt på, at de oplyste tal vedrørende facilitetens gennemførelse er pålidelige. Tallene for forpligtelser, underskrevne kontrakter, trækninger af midler og tilbagebetalinger efterprøves af EIF og overvåges af Kommissionen.

Kommissionen mener, at indsamlingen og analysen af statistiske oplysninger om bl.a. beskæftigelse foretages bedst i forbindelse med evalueringen. I overensstemmelse med Rådets afgørelse er der foretaget en efterfølgende evaluering.

For at fremskynde indberetningen af statistiske oplysninger yderligere har Kommissionens tjenestegrene truffet følgende foranstaltninger:

Angående ETF-iværksætterfaciliteten vil EIF fra og med 2002 fremlægge oplysninger om beskæftigelse pr. 30. juni i år 'n'. Dette krav vil blive udvidet til også at omfatte nyligt godkendte venturekapitalfonde i en følgeskrivelse.

Hvad angår SMV-garantifaciliteten (lånegarantier), vil EIF fremlægge oplysninger om antallet af ansatte og forventet antal ansatte om et og to år den 31. oktober i år 'n' på grundlag af data fra formidlere pr. 30. juni i år 'n'.

Indtil de nye forvaltningsaftaler trådte i kraft, afgav EIF oplysninger om forpligtelser og udbetalinger to gange om året. Under den nye rammeaftale vil oplysningerne blive afgivet fire gange om året (punkt 8.14/8.15).

Med hensyn til Kommissionens rapportering til Europa-Parlamentet skal det bemærkes, at siden sidste kvartal af 2001 har Kommissions tjenestegrene i hele perioden for indgåelse af forpligtelser hvert kvartal rapporteret til Europa-Parlamentets ordfører. Disse rapporter afgives ud over de rapporter, som budgetmyndigheden i henhold til retsgrundlaget skal have forelagt. De indeholder de vigtigste økonomiske og statistiske oplysninger (beskæftigelse og geografiske fordeling).

Kommissionens ansvarlige tjenestegrene finder, at Revisionsrettens anbefalinger dermed er efterkommet.

52. Revisionsretten er opmærksom på de vanskeligheder, der er i forbindelse med gennemførelsen af de reviderede ordninger. Der skal findes en rimelig balance mellem muligheden for at anvende midlerne, så de giver udbytte, og kravet om, at offentlige midler skal bruges til formål, der gavner almenvellet. Revisionsretten minder dog om, at indførelsen af den europæiske teknologifacilitet, ETF-iværksætterfaciliteten, stadig volder problemer, og det samme gælder i mindre grad en retfærdig gennemførelse af støtteordningen til fordel for små og mellemstore virksomheder på hele Fællesskabets område.

På grundlag af ovenstående bemærkninger anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen og EIF undersøger, hvordan man kan afhjælpe de svagheder, der er konstateret med hensyn til faciliteternes geografiske dækning, og hvordan man kan få sat gennemførelsestempoet op (punkt 8/31/8.32).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

SMV-garantifaciliteten har bevist, at det er et effektivt instrument, der er nået ud til en betydelig mængde SMV, som er aktive inden for en lang række forskellige områder.

Forskellene i forbindelse med udnyttelsen af faciliteterne blev identificeret af Kommissionen på et tidligt tidspunkt, og der er i høj grad taget hensyn til dem ved fastlæggelsen af rammen for gennemførelsen af MAP (Multi annual programme for enterprise and entrepreneurship). Den nye MAP ændrer og udvider ETF-iværksætterfaciliteten og SMV-faciliteten og indfører en ny foranstaltning, nemlig startkapitalordningen. Alle tre ordninger skal forvaltes af EIF og har til formål at udbedre erkendte markedssvagheder for at forbedre SMV'ernes adgang til finansiering (punkt 8.30/8.31).

På grundlag af de erfaringer, der er opnået under vækst- og beskæftigelsesinitiativet, blev det fundet mere hensigtsmæssigt for EIF at søge at opnå en afbalanceret samlet geografisk fordeling for alle de finansielle instrumenter, der forvaltes af EIF inden for rammerne af MAP.

Kontrakten med EIF blev ajourført, og der indgår nu geografiske retningslinjer for fordeling i den reviderede forvaltningsaftale. I disse retningslinjer fastsættes det, at EIF skal søge at opnå en global geografisk fordeling blandt medlemsstaterne af de beløb, der er til rådighed under de finansielle instrumenter, der er finansieret af Fællesskabets budget (ETF-iværksætterfaciliteten, SMV-garantifaciliteten og startkapitalordningen), under hensyntagen til disse fire kriterier, der ikke er anført i prioriteret rækkefølge:

- målet om at opnå en afbalanceret samlet national dækning for de tre finansielle instrumenter under et***
- målet om at give hver medlemsstat mulighed for nyde godt af mindst ét finansielt instrument***

- *minimumsstørrelsen for en rentabel specifik transaktion*
- *de forskellige markeders kendetegn.*

Foranstaltninger, der følger af revisionserklæringen for 2001

53. Kommissionen har i flere år arbejdet på nye rammer for regnskabsføringen, der er i overensstemmelse med periodiseringsprincippet. Det er imidlertid fastsat i den nye finansforordning, at det ændrede regnskabssystem vil blive indført gradvist, og at det ikke vil være fuldt operationelt for regnskabsåret 2005. I juni 2001 blev der fremlagt et udkast til en handlingsplan. Ved udgangen af maj 2002 var denne handlingsplan, som stadig befandt sig på udkaststadiet, endnu ikke kommet i gang. Fristen for vedtagelsen af den nye finansforordning er ikke nogen begrundelse for denne forsinkelse. Bestemmelserne i finansforordningen vil ikke alene kunne afhjælpe de nuværende mangler ved regnskabssystemet, og der skal træffes en lang række praktiske foranstaltninger (punkt 9.8).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

I sin meddelelse af 17. december 2002 fremlagde Kommissionen en handlingsplan for modernisering af De Europæiske Fællesskabers regnskabssystem. Denne plan er tænkt som en opfølgning af bestemmelserne i den finansforordning, der blev vedtaget i juni 2002. Det præciseres, at det nye regnskabssystem vil overholde principperne for periodiserede regnskaber fuldt ud, og at det vil blive indført gradvist og først i fuldt omfang vil få den forventede effekt fra regnskabsåret 2005. To forhold er vigtige for at nå dette mål, nemlig vedtagelse af nye regnskabsregler og udvikling af de informationssystemer, der er nødvendige for at gennemføre dem.

Man begyndte at arbejde på projektet i 2003 med allokering af specifikke ressourcer, herunder ansatte og eksterne konsulenter. Der er nedsat to udvalg som led i planen i det første kvartal af 2003 (et projektilsynsudvalg og et rådgivende udvalg for regnskabsstandarder). Udvalget for regnskabsstandarder mødes hver måned, og har hidtil fået forelagt og drøftet 18 standarder.

En regnskabsvejledning er under udarbejdelse. Den ventes klar i 2004.

Kommissionen vil fortsat regelmæssigt orientere dechargemyndigheden og Revisionsretten om projektets fremadskriden, som det skete i 2003, da budgetkommissæren i juli forelagde Budgetkontroludvalget en statusrapport.

54. Pr. 31. december 2001 omfatter balanceposten diverse debitorer indestående hos finansielle mellemlid (980 mio. EUR, hvoraf 73 mio. EUR er renter). Den fulgte procedure giver ikke Kommissionen mulighed for at bevise, at det er berettiget at opføre de pågældende beløb. Derfor har generaldirektørerne for GD for Udvidelse og GD for Samarbejdskontoret EuropeAid i de erklæringer, de har afgivet, taget forbehold med hensyn til, om det anslåede beløb på 685 mio. EUR for de to generaldirektorater er rigtigt (punkt 9.25).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Som Revisionsretten tidligere har anført, er opgørelsen uden for regnskabet en integrerende del af Kommissionens nuværende regnskabssystem og nødvendig for udarbejdelsen af årsregnskabet.

Efter overgangen til periodiseringsprincippet vil opgørelsen uden for regnskabet herefter blive anvendt i meget ringere udstrækning, idet det i henhold til den nyligt vedtagne finansforordning kræves, at udbetalingerne til midlertidig finansiering kortlægges.

Det skal også bemærkes, at de finansielle oversigter, der modtages fra de nationale myndigheder, attesteres af disse og ledsages af udskrifter fra bankkontiene.

Som led i moderniseringsprojektet for regnskabssystemer er der udarbejdet en regnskabsstandard for udbetalinger i form af forfinansieringer. Forbedringen af Kommissionens it-systemer vil muliggøre en korrekt bogføring og regnskabsafslutning af udbetalinger i form af forfinansieringer. Forfinansieringer vil kunne følges op i det centrale regnskabssystem i 2005.

55. På den konsoliderede balance pr. 31. december 2001 er der på posten hensættelser til risici og forpligtelser opført 564 mio. EUR til omkostningerne forbundet med afviklingen af de anlæg i FFC, der ikke længere er drift (374 mio. EUR), eller som stadig er i drift (190 mio. EUR). I denne hensættelse er ikke medregnet omkostningerne forbundet med anvendelsen af FFC's eget personale (disse omkostninger anslås til mellem 75 og 100 mio. EUR), og hertil kommer, at beløbet for hensættelsen er beregnet på grundlag af FFC's egen vurdering. Så længe der ikke er foretaget en uafhængig evaluering af den tekniske vurdering, som er lagt til grund for hensættelsesbeløbet, er vurderingens værdi som underliggende dokumentation begrænset (punkt 9.31).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Den eksterne evaluering, der blev bekendtgjort i 2001, har fundet sted, og henstillingerne fra eksperterne indgår i et udkast til meddelelse til Parlamentet og Rådet om afviklings- og affaldshåndteringsprogrammet (høring på tværs af tjenestegrenene iværksat den 19. december 2003).

Der blev anbefalet en bevilling for 2002 på 1 114,392 mio. EUR, inklusive de personaleudgifter, der er nødvendige for at gennemføre denne aktivitet.

56. Pr. 31. december 2001 androg de uindfrie forpligtelser, der var indgået over opdelte bevillinger, 86,76 mia. EUR. Heraf var 28,84 mia. EUR forpligtelser, der havde henstået uindfriet i mere end to år, og hvor der i forbindelse med forpligtelser svarende til 9,79 mia. EUR ikke var foretaget nogen betalingstransaktioner i de sidste to år. Revisionsretten skønner, at der, for så vidt angår ca. 1 318,2 mio. EUR (13 %) af dette beløb, ikke længere består nogen retlig forpligtelse til at betale (punkt 9.32).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

I løbet af den periode, Retten omtaler, foretog Kommissionen udbetalinger for omkring 147 mio. EUR til disse uindfrie forpligtelser. Man gennemgik yderligere 745 mio. EUR i forpligtelser, men Kommissionens tjenestegrene mente, at disse skulle forblive åbne af forskellige årsager: kontrakten løb stadig, man afventede den endelige rapport, verserende retssag osv. Ved udgangen af april 2002 havde Kommissionen revideret halvdelen af alle de forpligtelser, der skulle gennemgås. Undersøgelsesindsatsen blev intensiveret ved udgangen af 2002. Målet med handlingsplanen er at undersøge alle potentielt unormale uindfrie forpligtelser inden udgangen af 2003, og resultaterne vil blive meddelt budgetmyndigheden i maj 2004.

57. Balancesummen på den konsoliderede balance for regnskabsåret 2001 er 76 % højere end balancesummen for det foregående regnskabsår. Stigningen skyldes først og fremmest, at Kommissionen har ændret sin politik for regnskabsføring af pensionsrettigheder. Denne ændrede politik er foranlediget af Revisionsrettens bemærkning om, at det ville være hensigtsmæssigt at trække den årlige udgift til pensionsrettigheder erhvervet i regnskabsåret fra regnskabsresultatet. Kommissionen har imidlertid ikke opført denne udgift i regnskabet, for den har opført det samlede beløb for potentielle pensionsforpligtelser i årsregnskabet for et enkelt regnskabsår og neutraliseret virkningen på regnskabsresultatet ved at modpostere en indtægt på et tilsvarende beløb. Denne fremgangsmåde er ikke i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefaling. Dengang mente Kommissionen i øvrigt, at dette spørgsmål krævede en meget indgående regnskabsmæssig analyse. Revisionsretten mener derfor, at det ville være nyttigt, hvis Kommissionen fortsatte analysen af den regnskabsmæssige behandling af pensionsordningen, og at den i den forbindelse tog de særlige forhold, der gør sig gældende i Fællesskabet, i betragtning (punkt 9.17).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Kommissionen har i adskillige år bestræbt sig på at tilvejebringe præcise oplysninger om pensionsrettigheder i bilaget til årsregnskabet (i forpligtelserne under stregen). Der skete store fremskridt med årsregnskabet for 2001, idet udgifterne til pensionsrettigheder for første gang blev opført på passivsiden.

Der forberedes i øjeblikket en ny regnskabsstandard for pensioner som en del af projektet for modernisering af regnskabssystemet. Dette vil blive drøftet af Udvalget for Regnskabsstandarder. Kommissionen mener, at det vil være hensigtsmæssigt at behandle dette punkt i regnskaberne, når standarden er vedtaget, frem for at skulle foretage talrige ændringer i mellemtiden.

Med henblik på beregningen af pensionsrettigheder anvender Kommissionen en ekspert, som skal foretage en fuldstændig aktuarmæssig undersøgelse hvert femte år. Foruden denne femårige analyse justeres tallene hvert år, med anvendelse af den metode, eksperthen foreslår, på grundlag af ændringerne i rentesatserne.

Som følge af den uafhængige ekspertrådgivning, Kommissionen har modtaget, afventer den nu resultaterne af den seneste evaluering (primo 2004), hvor den vil vurdere, om den forenklede fremgangsmåde, der anvendes til at beregne ændringerne i hensættelserne, er hensigtsmæssig.

Det første udkast til en ny regnskabsstandard for pensioner er forelagt Udvalget for Regnskabsstandarder.

58. De finansielle mellemlid oplyser ikke altid Kommissionen om renterne af forskud og acontobeløb. Når de gør det, bliver renterne ikke altid bogført som budgetindtægter. Pr. 31. december 2001 kunne renterne af indeståender hos de finansielle mellemlid, som man havde kendskab til på centralt plan (jf. punkt 9.25), opgøres til 73 mio. EUR, hvoraf kun 23 mio. EUR var regnskabsført som budgetindtægt. Når sådanne indgåede beløb afsættes til foranstaltninger eller programmer, regnskabsføres de ikke systematisk som budgetudgifter. Deraf følger, at regnskabet ikke viser det fulde beløb for fællesskabsbidraget (*punkt 9.27*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Kommissionen vil sikre, at disse renter regnskabsføres på behørig vis, og vil bringe situationen for den foregående periode i orden.

Det hedder i den nye finansforordning, at der skal udarbejdes overslag over fordringer i forbindelse med udbetalingen af forfinansiering, og at renter af midler, som fortsat er De Europæiske Fællesskabers ejendom, skal opføres som generelle indtægter på budgettet.

Endvidere specificeres det nøjagtige anvendelsesområde for forfinansieringsbeløb, der forbliver Fællesskabernes ejendom, i gennemførelsesreglerne for den finansforordning, der gælder siden den 1. januar 2003.

Desuden er der udarbejdet en regnskabsstandard for forfinansiering, som er blevet drøftet i Udvalget for Regnskabsstandarder.

59. Generaldirektørernes erklæringer og Kommissionens sammenfatning er spontane vurderinger, som den eksterne revisor (Revisionsretten) ikke kan se bort fra, når han (den) skal afgive sin revisionserklæring. De frister, Kommissionen har fastsat for afgivelsen af disse erklæringer, er imidlertid ikke forenelige med den tidsplan, der fastsat i finansforordningen for Revisionsrettens årsberetning. Generaldirektørernes rapporter er grundlaget for den sammenfatning, Kommissionen forelægger for Europa-Parlamentet, Rådet og Retten inden udgangen af juli (jf. punkt 9.9-9.100), hvorimod Retten i henhold til finansforordningens artikel 88, stk. 1, senest den 15. juli skal sende Kommissionen de bemærkninger, den påtænker at medtage i årsberetningen.

Denne plan giver ikke Revisionsretten rimelig tid til at foretage en indgående undersøgelse af de erklæringer og rapporter, som såvel de anvisningsberettigede som Kommissionen selv forelægger. I kataloget over de befuldmægtigede anvisningsberettigedes ansvarsområder er fristen for forelæggelse af de årlige aktivitetsrapporter fastsat til den 15. marts, og denne frist ville passe bedre. De ændringer af tidsplanen, der er indført ved den nye finansforordning, gør det endnu mere påkrævet, at Kommissionen tager fristerne for de forskellige tjenesters afgivelse af erklæringer og årlige aktivitetsrapporter op til revision (*punkt 9.54 og 9.55*).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Den 21. januar 2003 vedtog Kommissionen ABM-meddelelsen (KOM(2003) 28), der også omfatter udarbejdelse af årsberetningen og giver tjenestegrenene nye retningslinjer for erklæringen fra den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, begrebet forbehold, overdragelse fra en generaldirektør til en anden og spørgsmålet om tværtjenstlig delegering.

Der er dog dukket nogle elementer op, især efter den nye finansforordning og sammenfatningen for 2002 (KOM (2003) 391). Af denne årsag er man i "Circular on the annual activity reports for year 2003" (SEC (2003) 1469) særligt opmærksom på tidsplanen, som er justeret af hensyn til de nye begrænsninger i den nye finansforordning.

I henhold til finansforordningen artikel 60, stk. 7, sender Kommissionen senest den 15. juni hvert år budgetmyndigheden en sammenfatning af årsberetningerne for det foregående år, som er udarbejdet af de befuldmægtigede anvisningsberettigede. For at gøre det muligt at udarbejde denne sammenfatning sendes de individuelle årsberetninger til Generalsekretariatet og den ansvarlige kommissær med en kopi til GD for Administration, GD for Budget og den interne revisor senest den 31. marts 2004.60.

Fristen for gennemførelsen af aktion 96 i hvidbogen, der vedrører en mere effektiv forvaltning af inddrivelsen af uretmæssigt udbetalte beløb (jf. punkt 9.26), blev oprindeligt fastsat til juli 2000. I december 2000 vedtog Kommissionen en meddelelse om principperne for en reform af disse procedurer og en handlingsplan, som bl.a. gik ud på at få decentraliseret operationelle funktioner og på at styrke Kommissionens Juridiske Tjeneste. Som følge af administrative problemer blev måldatoen udskudt til 30. juni 2002 (punkt 9.67).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

For at gøre forvaltningen af tilbagesøgninger mere effektiv har Kommissionen vedtaget to meddelelser, der skal gennemføre hvidbogens aktion nr. 96. Den første meddelelse blev vedtaget den 3. december 2000 og omdefinerer aktørernes roller (anvisningsberettigede, regnskabsførere, den juridiske tjeneste og OLAF), og i den anden meddelelse, der blev vedtaget den 3. december 2002 (KOM(2002) 671 endelig) gør man status over forbedringerne af reglerne, den organisationelle struktur og it-systemet.

Lovgivningsmæssige rammer:

- retningslinjer for anvendelsen af proportionalitetsprincippet i forbindelse med eftergivelse af gæld, 21. november 2001

- finansforordningen af 25. juni 2002 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget-

- Rådets forordning af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget

- interne procedureregler af 17. december 2002 for inddrivelse af fordringer, der opstår ved direkte forvaltning, og inddrivelse af bøder, faste beløb og tvangsbøder, der pålægges i henhold til traktaterne.

De nye rammer omfatter to vigtige redskaber til inddrivelse, nemlig systematisk modregning af gæld og fordringer og en bred anvendelse af EF-traktatens artikel 256 ("titre exécutoire").

Organisationelle forbedringer:

- GD for Budget har øget antallet af ansatte, der beskæftiger sig direkte med inddrivelse, og oprettet et særligt kontor i direktorat C (kontor C5). Man har indført de nødvendige organisatoriske rammer for systematisk opkrævning af morarenter. Hvad angår modregning, har man i kontor C3 oprettet en ny afdeling, som udelukkende tager sig af den tekniske proces.

- OLAF har oprettet et nyt kontor (A5), som tager sig af inddrivelse og andre finansielle aspekter af revisionerne.

- Juridisk tjeneste har oprettet en ny afdeling, der tager sig af håndhævelsesprocedurer på centralt plan.

It-systemer

- Der er foretaget en række større forbedringer af de eksisterende it-redskaber, især hvad angår mere pålidelig rapportering om udestående indtægtsordrer.

- Fra og med budgetåret 2003 har man foretaget de nødvendige ændringer af it-systemet for at decentralisere behandlingen af debetnotaer. Debetnotaer bliver nu trykt, undertegnet og sendt til debitorerne af de anvisningsberettigede i overensstemmelse med finansforordningen.

- Et nyt it-system for rykkere vil blive indført som led i moderniseringen af Kommissionens regnskaber.

61. ECIP (European Community Investment Partners) er et finansielt instrument, der blev oprettet i 1980'erne. Over dette instrument ydes der finansiell støtte til joint ventures mellem fællesskabsvirksomheder og virksomheder i udviklingslande (AVS, Latinamerika og Asien). Revisionsretten mener ikke, at Kommissionens regnskaber giver et retvisende billede af stillingen, for så vidt angår dette instrument (punkt 9.20).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Kommissionen har gjort fremskridt med hensyn til regnskabsføringen af data og rapporteringen, også selv om visse fejl fortsat bør rettes.

Fra 1988 til 1999 gav Kommissionen inden for rammerne af ECIP på visse betingelser 1 365 rentefrie forskud for et beløb på 139,3 mio. EUR. I samme periode bidrog Kommissionen til finansieringsinstitutters investeringsfonde. I henhold til ECIP-reglerne skulle finansieringsinstitutterne, undtagen i

exceptionelle situationer, anvende disse midler til i deres eget navn at investere direkte i virksomheders kapital i ALA/MED/SA-området. Det blev til over 150 transaktioner for et beløb på næsten 33 mio. EUR. I begge tilfælde blev disse beløb opført på Kommissionens balance.

I disse to tilfælde har Kommissionen imidlertid fortsat en detaljet undersøgelse af kontrakterne for at fastslå, om aktiviteterne skal bevares under disse overskrifter i balancen, eller om de tværtimod skal opføres under forfinansiering, for dermed at være i overensstemmelse med moderniseringen af regnskabssystemet og tidsplanen.

Hvad angår den generelle situation for rentefrie forskud (på visse betingelser), er 665 aktioner, der har modtaget i alt 71,5 mio. EUR i forfinansiering, blev undersøgt af en styringskomité. Efter denne undersøgelse blev følgende fastslået: 1) Forskud på 49,6 mio. EUR til 624 aktioner blev udbetalt i overensstemmelse med betingelserne. Resten skal tilbagebetales. I 2004 vil Kommissionens tjenestegrene prioritere administrativ og finansiell afslutning af disse 624 sager. Behandlingen af de resterende sager (næsten 700) vil blive indledt i 2005.

Den endelige programafslutning kan først ske, når det sidste joint venture er afviklet.

62. I 2000 åbnede Kommissionen tre bankkonti i den jordanske centralbank. Midlerne på disse konti skulle dække de finansielle behov i forbindelse med tre MEDA-programmer. Den kompetente anvisningsberettigede tjeneste i Kommissionen betragtede de midler, der blev tilført disse konti, som udgifter. Pr. 31. december 2001 beløb indeståenderne på disse konti sig til 639 927 EUR. Ud over, at disse beløb forlods var blevet betragtet som budgetudgifter, var de heller ikke posteret under posten disponible værdier på Kommissionens balance, for regnskabsføreren vidste ikke, at disse konti var blevet åbnet. En sådan praksis er i strid med de mest elementære principper for intern kontrol, og Kommissionen bør forbyde de ved subdelegation befuldmægtigede anvisningsberettigede at anvende den (punkt 9.29).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

De tre bankkonti, Revisionsretten omtaler, blev lukket i 2002, og henvisningerne til tredjemand blev blokeret i SINCOM2. Den 15. januar 2002 blev der sendt et note til alle generaldirektorater, hvori man mindede om reglerne for åbning af bankkonti. Bankernes svar på de breve, der sendes til dem hvert år med en anmodning om oplysninger om Kommissionens bankkonti, sammenlignes omhyggeligt med Kommissionens optegnelser for at finde eventuelle uregelmæssigheder.

Den Europæiske Udviklingsfond (EUF)

63. Revisionsretten har med jævne mellemrum opfordret Kommissionen til at opstille regnskaberne for EUF på en måde, der bedre stemmer overens med regnskabsprincipperne. Kommissionens finansielle oversigter for EUF for 2001 omfatter en konsolideret balance for 6., 7. og 8. EUF. Den konsoliderede balance og balancerne for de forskellige EUF er imidlertid ikke opstillet ensartet nok, og oplysningerne i regnskaberne er endnu ikke udtømmende (se punkt 19-21). Efter Revisionsrettens opfattelse bør bestræbelserne på at forbedre opstillingen af EUF's regnskaber fortsættes og styrkes. Desuden ville det være mere i overensstemmelse med Fællesskabets praksis på dette område, at regnskaberne blev offentliggjort officielt (punkt 5).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Der blev gjort betydelige anstrengelser for at forbedre opstillingen af den konsoliderede balance for 2002. Kommissionen mener, at opstillingen nu er klarere og dermed giver nyttigere oplysninger. Den erkender dog, at yderligere forbedringer kan og bør foretages.

Kommissionen vil især høre Revisionsretten om opstillingen af kommende regnskaber i overensstemmelse med artikel 103 i finansforordningen for 9. EUF. Eventuelle tilbagemeldinger i denne forbindelse vil blive indarbejdet i de offentliggjorte regnskaber, når det er muligt.

I overensstemmelse med denne artikel 103 i finansforordningen for 9. EUF, vil EUF's regnskaber fremover blive offentliggjort i EUT, hvilket er en efterkommelse af Revisionsrettens anbefaling. Offentliggørelsen af regnskaberne for 2003 vil finde sted inden den 30. november 2004.

64. Til støtte for de finansielle oversigter for EUF for regnskabsåret 2001 har Kommissionen fremlagt en analyse af EUF's finansforvaltning. Dette dokument er mere detaljeret end det tilsvarende dokument vedrørende regnskabsåret 2000, hvor der var mangler, som Revisionsretten påpegede i beretningen om regnskabsåret 2000. Analysen bør dog forbedres yderligere, især hvad angår forklaringerne på, at EUF gennemføres så langsomt. Kommissionen bør således angive og kommentere de kumulerede gennemførelsesgrader for de forskellige EUF. Den bør også analysere årsagerne til underudnyttelsen grundigt og ikke nøjes med at nævne dem kort i forbindelse med en omtale af de forventede fordele ved dekoncentration (punkt 6).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Kommissionen udarbejdede en særskilt rapport om den finansielle forvaltning af EUF for regnskabsåret 2002. Denne rapport blev vedhæftet regnskaberne og sendt til Rådet, Europa-Parlamentet og Revisionsretten.

Rapporten for 2002 indeholder en analyse af de faktorer, der påvirker den samlede gennemførelsesrate for de forskellige EUF. Revisionsrettens bemærkninger er taget til efterretning, og denne gennemførelsesanalyse er blevet og vil fortsat blive forbedret i de kommende rapporteringsperioder. Processen er fremskyndet væsentligt af afholdelsen af årlige regionale seminarer for alle AVS-delegationerne, hvor de enkelte partnerlandes gennemførelse og finansielle resultater analyseres.

65. For at undgå, at 9. EUF bliver forsinket ligesom de tidligere EUF, er Kommissionen gået i gang med at tilpasse en række tekster, der er nødvendige for, at aftalen kan gennemføres umiddelbart efter, at den er trådt i kraft. Et eksempel herpå er de regler, der skal gælde for kontrakter. Den har stadig ikke fremlagt et forslag til finansforordning, og det kan betyde, at lovgiver kommer i den vanskelige situation, at der bliver meget kort tid til at vedtage denne forordning inden Cotonou-aftalens ikrafttræden. Generelt bør Kommissionen undersøge mulighederne for at få etableret et retsgrundlag, der sikrer, at man undgår overgangsproblemer, når der skal vedtages nye EUF.

Revisionsretten erkender, at en række problemer og forhold gør, at der kan opstå forsinkelser i gennemførelsen af udviklingsbistanden. Derfor anbefaler den Kommissionen at udarbejde mere realistiske overslag, så der ikke vækkes ubegrundede forventninger. Samtidig opfordrer den Kommissionen til at lægge særlig vægt på de reformer, der skal begrænse forsinkelserne, så gennemførelsen af 8. og 9. EUF ikke kommer til at trække sådan i langdrag som de tidligere EUF (punkt 16 og 17).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Kommissionen fremlagde den 11. juni 2002 et forslag til finansforordning for den nye (9.) EUF. Den trådte i kraft den 2. april 2003, samme dato som Cotonou-aftalen, hvilket er i overensstemmelse med Revisionsrettens anmodning. Endvidere fremsatte Kommissionen i oktober 2003 forslag om at opføre EUF på budgettet, hvilket vil fjerne alle forsinkelser på grund af overgangsproblemer fra en EUF til den næste.

Kommissionen har taget konkrete skridt til at indføre nye it-baserede overslagsredskaber som led i Common Relex Information System, som skulle blive fuldt gennemført i 2004. Dette initiativ er fulgt op af omfattende strukturelle omlægninger og nye procedurer for AVS-delegationernes ansvar for planlægning og finansielle overslag. Overslagene for 2002 og 2003 har vist sig at være meget nøjagtige.

Kommissionen har ved de reformer, der blev meddelt i maj, lagt stor vægt på at fremskynde gennemførelsen. Især skulle decentraliseringsprocessen, der forventes afsluttet for alle AVS-lande i 2004, få en mærkbar virkning for hurtigheden og kvaliteten af betalingerne. Da gennemførelsen af den programmerede bistand altid vil være afhængig af partnerlandenes kapacitet, har Kommissionen gjort en stor indsats for at udvide kapaciteten og yde støtte på dette område.

66. Der bør udarbejdes præcise retningslinjer, som bør anvendes ensartet, på grundlag af den bedste praksis, der er konstateret ved de mange revisioner, der allerede er foretaget. Mandatet i henhold til revisionskontrakterne bør navnlig omfatte følgende:

- Det bør præciseres, hvilke kontroller der skal foretages af de forskellige udgiftskategorier, herunder undersøgelser af overtrædelser af udbudsbestemmelserne, overfaktureringer og indkøb til højere priser end markedsprisen.

- De vigtigste tilfælde, hvor der ikke kan ydes støtte under EUF, bør defineres.

- Der bør fastsættes normer for, hvordan der skal aflægges beretning om revisionsresultaterne, med regler om, at der skal sættes tal på det område, revisionen har dækket, og på de tilfælde, hvor der uberettiget er udbetalt støtte; endvidere bør der gives detaljerede oplysninger om de reviderede udgifter, og det bør anføres, om udgifterne skal godkendes eller afvises, eller om de må anses for tvivlsomme.

Den nuværende revisionsordning giver altså endnu ingen garanti for, at fællesskabsfinansieringerne kontrolleres i tilstrækkeligt omfang og efter ensartede systemer. Kommissionen bør forbedre ordningen og beskrive arten af det revisionsarbejde, der skal udføres, samt den form og det indhold, revisionsberetningerne skal have, mere præcist i finansieringsaftalerne og i mandatet. Den bør i højere grad sørge for, at revisionerne faktisk bliver gennemført (*punkt 26, punkt 30*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Kommissionen fortsætter sine bestræbelser for at indføre og forbedre revisionssystemer, og der er gjort betydelige fremskridt især med hensyn til præsentation af standarddokumentation i forbindelse med forberedelse og udførelse af revisioner under direkte tilsyn af hovedsædet og delegationerne samt rapportering herom.

De fleste af disse revisioner er foretaget af eksterne revisionsfirmaer på grundlag af to rammekontrakter, som trådte i kraft i henholdsvis 2002 og 2003. Denne dokumentation kan findes på de relevante websider på EuropeAids intranet og skal betragtes som en del af de metodemæssige rammer for revisioner. Udvikling af sådanne metodemæssige rammer er en løbende aktivitet.

Da de fleste revisioner er obligatoriske i henhold til finansieringsaftaler eller kontrakter og foretages efter anmodning fra støttemodtageren, kan man opnå standardisering og forbedringer ved at lade bestemmelser om revision indgå i disse juridiske dokumenter eller ved at ændre dem. For visse kontrakttyper er disse regler blevet forbedret i 2002.

Fra og med 2003 er revisioner, der er foretaget under direkte tilsyn af hovedsædet og delegationerne, registreret i CRIS AUDIT, men dette system kan endnu ikke behandle data om revisioner efter modtagernes anmodning (såkaldte attesteringsrevisioner). Denne funktion vil blive indført i indeværende regnskabsår.

67. I december 2001 blev der til perioden 2002-2004 afsat et beløb på 9 mio. EUR til »ad hoc-projekter« - møder, seminarer, værksteder og undersøgelser - der er en del af AVS-Sekretariatets normale drift.

Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen sørger for, at dette beløb ikke bliver anvendt til finansiering af aktiviteter, der er dækket af det faste driftstilskud, AVS-Sekretariatet får udbetalt. Revisionsretten anbefaler desuden, at Kommissionen reducerer forskuddene til disse "ad hoc-projekter" mest muligt, så AVS-Sekretariatet ikke får en større likvid beholdning, end det har behov for. Reduceringen af den likvide beholdning burde tilskynde AVS-Sekretariatet til at stramme forvaltningen op (punkt 46/47).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

1) Alle ad hoc-projekter, der gennemføres af AVS-Sekretariatet, er samlet under én finansieringsaftale, og den årlige programmering af aktiviteterne foregår gennem regelmæssige arbejdsprogrammer. Kravet om teknisk og finansiell rapportering om årets aktiviteter sikrer finansiering af kommende arbejdsprogrammer.

2) Alle omkostninger i forbindelse med AVS-Sekretariatets vedtægtsfæstede aktiviteter (dvs. AVS-Sekretariatets personales tjenesterejser m.m.) finansieres behørigt i henhold til finansieringsaftalen for driften af AVS-Sekretariatet. Der er ikke opført eller afholdt sådanne omkostninger til ad hoc-projekter under finansieringsaftalen.

3) Andelen af forskudsudbetalinger til både ad hoc-projekter og driften af AVS-Sekretariatet er nedbragt fra 80 % til blot 50 %.

68. Annulleringen af de sovende forpligtelser nåede ved udgangen af regnskabsåret op på 58 mio. EUR. Disse annulleringer vedrører tilpasningsstøtte og sociale foranstaltninger (henholdsvis 23,2 mio. EUR og 15,5 mio. EUR), rentegodtgørelser (10,3 mio. EUR) og forskning (9,1 mio. EUR). Det skal bemærkes, at Kommissionen i 2001 har annulleret forpligtelser, som burde have været annulleret i tidligere regnskabsår. Med henblik på afviklingen af EKSF den 23. juli 2002 opfordrer Revisionsretten Kommissionen til at foretage en særlig undersøgelse af alle de forpligtelser, der endnu ikke er disponeret over, og at annullere alle de forpligtelser, hvor det på forhånd er givet, at der fremover ikke sker nogen bevægelser (*punkt 13*).

Kommissionens svar:

Kommissionen efterkommer denne anbefaling.

Kommissionen deler Revisionsrettens bekymring over annulleringen af sovende forpligtelser, og den undersøger regelmæssigt de endnu uafsluttede forpligtelser med henblik på om nødvendigt at annullere dem. Herom vidner det forholdsvis høje niveau for annulleringer i 2001. Efter traktatens udløb i 2002 er summen af uindfrie forpligtelser fortsat med at falde.

Da annulleringer ikke kan ændres, er det imidlertid vigtigt at udvise forsigtighed. For så vidt angår rentegodtgørelser, skal der opretholdes et minimum af bevillinger for det tilfælde, at en underlåntager indgiver supplerende dokumentation, som medfører en forsinket udbetaling af godtgørelse.

69. Kommissionen (Generaldirektoratet for Personale og Administration) skal hvert år udarbejde en beretning om situationen med hensyn til lånene til tjenestemænd. Ved udgangen af regnskabsåret 2001 udgjorde disse lån 34,8 mio. EUR. Indtil 1987 blev denne beretning sendt til Rådet. I årene derefter er den kun blevet sendt til Kommissionens forskellige tjenestegrene. Den sidste beretning vedrører perioden 1994-1995. Kommissionen forpligtede sig i svaret på Revisionsrettens beretning om regnskabsåret 2000 til at udarbejde de manglende rapporter inden udgangen af 2001. Kommissionen har endnu ikke overholdt denne forpligtelse (*punkt 14*).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Der blev i februar 2002 udpeget en intern revisor, som analyserede sager fra 1996 til 2002. Kommissionen fik forelagt den endelige revisionsberetning ved udgangen af 2002 og godkendte den ved Kommissionens afgørelse E/396/2003 af 24. marts 2003.

70. Indtil juli 1999 anvendte Kommissionens tjenester en bestemt database til forvaltningen af lånene til tjenestemænd. Efter en række problemer overførte Kommissionen dataene til en anden database, men dataene blev ikke valideret. Kommissionen påbegyndte først i februar 2002 valideringen af dataene for regnskabsårene efter 1999. Der er i øvrigt en forskydning på 2-3 måneder mellem dataene fra Generaldirektoratet for Personale og Administration og dataene fra

Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender, der udarbejder EKSF's måneds- og årsregnskaber. Revisionsretten bemærker, at svagheder ved forvaltningen af disse lån giver anledning til bekymring, og den henstiller, at der så hurtigt som muligt træffes foranstaltninger til at sikre en forsvarlig forvaltning (punkt 15).

Kommissionens svar:

Anbefalingen er efterkommet.

Den 1. januar 2003 blev forvaltningen af byggelån til tjenestemænd overdraget til Udbetalingskontoret.